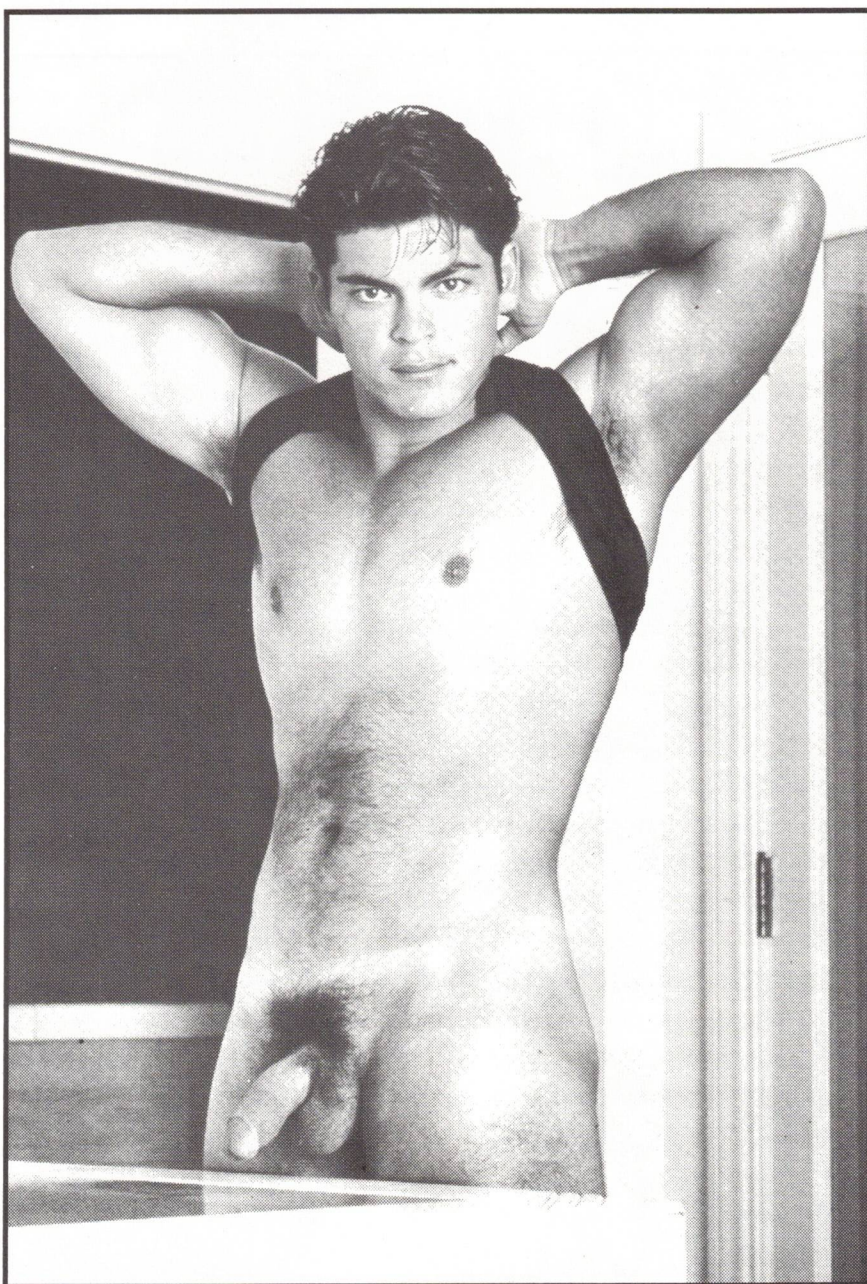

LAMBDA

1993 ROČNÍK 4 ČÍSLO **11**

*Číst znamená žít,
protože to znamená učit
se, poznávat a chápat,
znamená to také
obdivovat, a tudíž svým
způsobem i milovat*

FILO SE SMĚJE

Pacient, již postarší, si u lékaře stěžuje: "Pane doktore, dělá mi to starosti. Každou noc se mi zdá, že mi ložnici probíhají nazí chlápci."

"A vy byste chtěl, aby se vám to už víckrát nezdálo?"

"Ale ne, ten sen by mi vůbec nevadil, jen kdybyste mohl něco udělat s tím, aby tak strašně netřískali dveřmi!"

♦
Stašek říká mamince: "Mami, budu mít svatbu."

"A koho si bereš, synku?"

"Vaška."

"Cože? Vždyť je to přece Žid!"

♦
Osmdesátník se vrací z rande s devadesátníkem. Bratr se ho ptá: "Tak co, jaký to bylo?"

"Ale, musel jsem mu dát třikrát do držky!"

"To si tak dovoloval?"

"Ne. Myslel jsem, že umřel."

♦

Paní učitelka je se svou třídou v zoo, u pavilónu opic. Ty se chovají jako obvykle, vřeští a masturbují ostošest. Pobouřená paní učitelka se obrací na zřízence: "Pane, to je skandál, jak se ty opice chovají! Takové scény nejsou pro děti. Prosim vás, dejte jim banán, aby přestaly."

"A vy byste snad kvůli banánu přestala?"

♦
Dva gayové se po roce společného soužití odebrali k sexuologovi. První z nich za hodinu vyjde z ordinace, s ruměncem a trochu rozčuchán.

"Tak co ti říkal na téma našeho soužití?" ptá se partner. "Ukázalo se, že to, co jsem považoval za orgasmus, byla pouhá škytavka!"

♦
Pacient u lékaře: "Pane doktore, trpím dvěma strašnými chorobami: piju jak duha a žeru jak kyselina."

"Tak si odložte."

Po prohlídce lékař říká: "Shledávám

ještě třetí diagnózu. Jste špinavý jak svině."

♦

"Probud se, no tak se přeci probud!" třeše důchodce uprostřed noci se svým stejně starým partnerem.

"Co se děje, láska?"

"Nic se neděje. Jenom nemůžu pochopit, jak můžeš tak klidně spát, když máš tak malou penzi!"

♦

Ze ztroskotané lodi se zachránili jen dva námořníci a jeptiška, jimž se podařilo doplatit na pustý ostrov. Žili šťastně ve shodě, až jednoho dne jeptiška prohlásila: "Už mám dost těch svinestev!" a spáchala sebevraždu.

Námořníci si dál žili spolu šťastně a ve shodě, až se po čase jeden z nich nechal slyšet: "Už mám dost těch svinestev... vykopejme jeptišku!"

♦

Dva kámoši sedí u vodky.

"Víš, Zdeňku, asi se rozejdu se svým starým."

"A proč?"

"Stal se z něj odpornej otrava. Celej rok po mně chce pořád to samý."

"A co?"

"Abych vynes' do popelnice vánoční stromek."

♦

U soudu probíhá přelíčení s gayem obviněným ze znásilnění jeptišky.

"Proč jste znásilnil tu ubohou ženu?"

"Myslel jsem, že je to Zorro..."

♦

Černoši zajali v džungli bílého lovce a ptají se ho: "Zvolíš si smrt, nebo buru-buru?"

"Chci buru-buru," odpovídá, neboť cokoli se mu zdá být lepší než smrt.

Černoši ho znásilnili a znovu se ptají: "Chceš smrt nebo buru-buru?"

"Chci smrt," odpovídá důstojně lovec.

"Nařizuji exekuci způsobem buru-buru," oznamuje kmenový náčelník."

♦

V gay bordelu si zákazník prohlíží nabídku: láska francouzská, holandská, španělská, peruánská... Vybral si španělskou a jde na pokoj. Vše se odehrálo tím nejobvyklejším způsobem, a tak zákazník připomíná: "Vždyť to mělo být po španělsku!?"

Chlapec luskně prsty nad hlavou a zvolá zplna hrdla: "Olé!"

♦

Nová učitelka zeměpisu si nějak neví rady s chlápci, tak jde pro pomoc za ředitelem.

"Vidím, že nevíte, jak s těmi chlápci jednat," říká ředitel; jak vchází do třídy, hned ve dveřích volá: "Nazdar pitomci! Slyším, že vás zase musím zmrdat za ten bordel!"

"Ty starej č...! Ta nová, to je náká zasraná kurva!"

"Vy zkurvysyni, jak bude klid, tak vám ukážu, jak se natahuje kondom na glóbus!"

"A co je glóbus?"

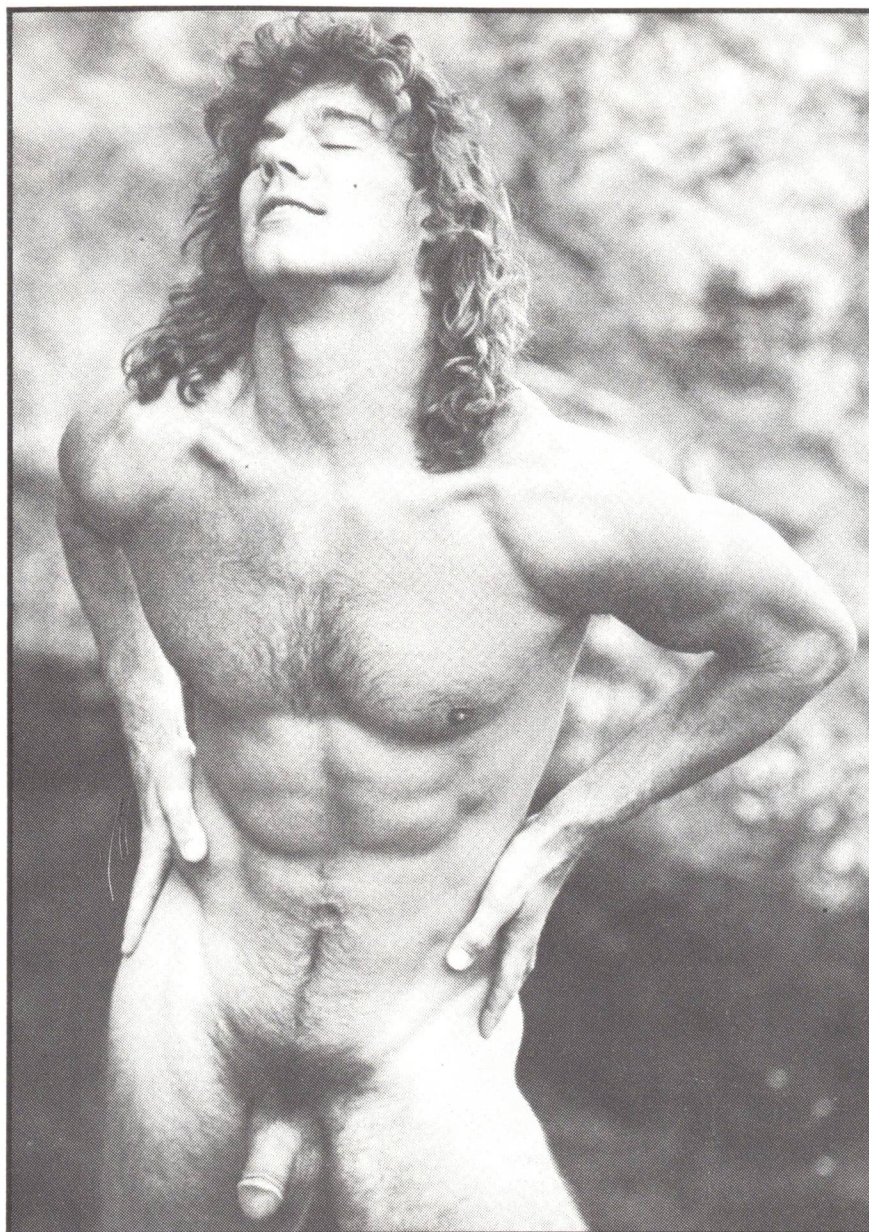
♦

"Moc pijete," vytýká lékař pacientovi.

"Já vím, pane doktore, ale když já mám takové hrozné deprese."

"A čím jsou způsobeny?"

"Ale, jak teď ten alkohol tak podražil..."

(z polského měsíčníku FILO přeložil a upravil ljr)

výročí měsíce

JAN ZRZAVÝ

Malíř Jan Zrzavý se narodil 5. 11. 1888 ve Vadíně u Havlíčkova Brodu. Patří mezi představitele avantgardy tvořící od 20. let našeho století. Přesto, že nikdy Akademii neabsolvoval, protože nebyl přijat..., jeho dílo žije. V paměti mnohých zůstává vyryt typický vzhled Zrzavého jako dědečka v brýlích, bílým vousem a nezbytnou čepicí s bambulkou na hlavě. Stálá expozice grafik a obrazů J. Zrzavého je na zámku v Telči.

RECENZE NA GAY STORY

Každá kvalitní kniha s gay tématem na našem trhu by mohla být přínosem. Proto jsem se zájmem sáhl po publikaci "ZPÁTKY UŽ SE NEVRÁTÍŠ", kterou vydala DAGRA COMMUNICATION v Praze v nedávné době. Jako autor je uveden David Doubrava.

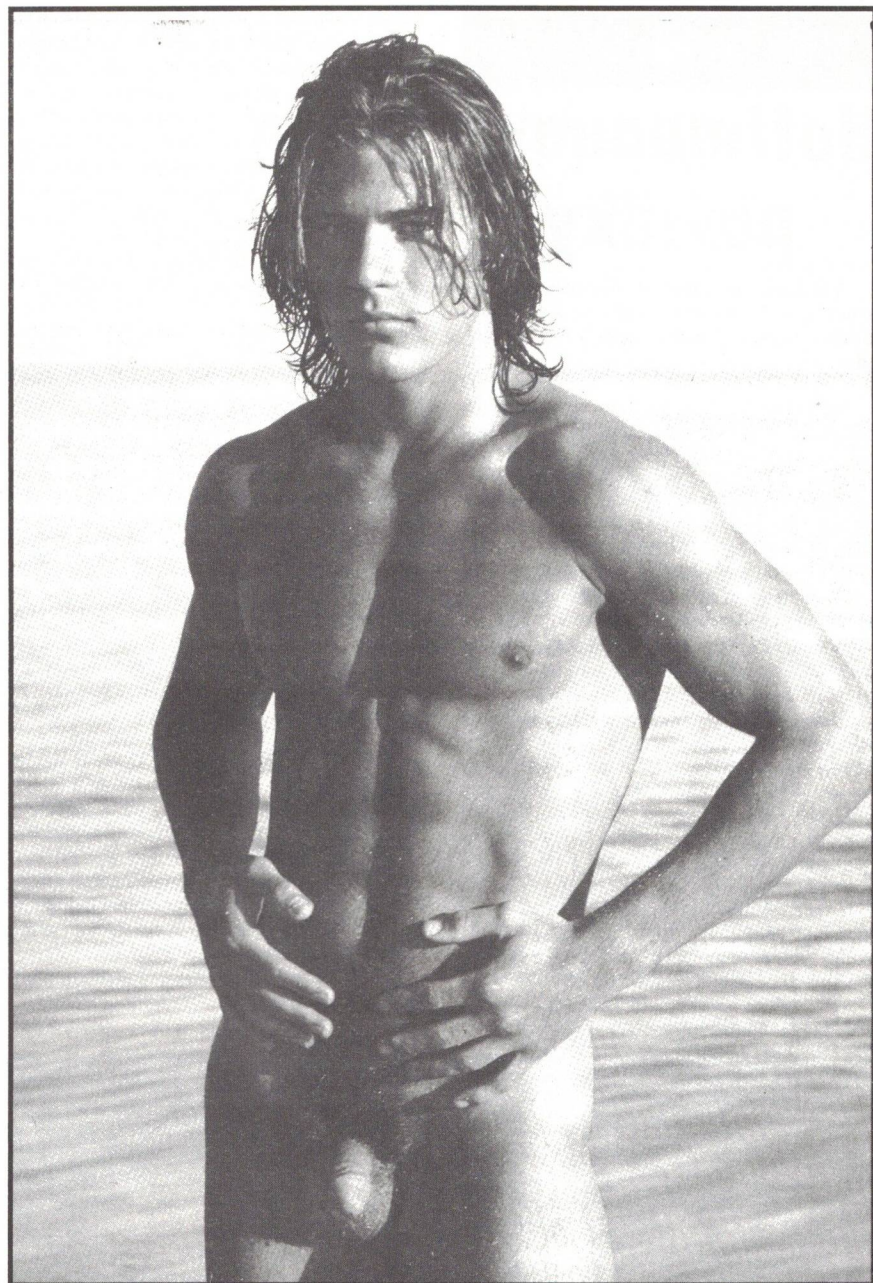
V publikaci, která se prodává za cenu 39-55 Kč (jak kde...) najdete: celkem čtyři básně, dva příběhy - jeden na sedmi stranách, druhý má pět stran. Vše doplněno devět fotografií.

Celkově jsem byl zklamán. Nejvíce mě zaujal text na rubu titulní strany:

*"Jsi úsměv, který nemám
jsi štěstí, které hledám
jsi láska, co mi schází
jsi štěstí, co ji doprovází..."*

Verše mají logiku, rým, smysl. Fotografie klíčících aktů jsou ilustrační, náhodně vybrané, s textem nesouvisějící. Kdo se by rád nepodíval na mladé pěkné tělo. Ne všechny akty jsou však vždy tak umělecky kvalitní, aby byly vhodné k otištění. Měl jsem jen dojem, že mají zvýšit pro-dejnost titulu - proč ne - ale to by musely být všechny jako foto číslo 1 a 3.

První příběh se stejným názvem jako celá brožurka pojednává o mezilidských vztazích tří mladíků na téma: kdo s kým, kdy a kde. Obsah je velmi plytký, zřejmě stejný by mohl být i život těchto osob. Literární fabulace autora je natolik nepřesvědčivá, že spíše budí dojem ztvárnění vlastních prožitků než něčeho jiného. Text je napsán uspěchaně, nepozorně, s literárními i stylistickými poklesky proti

základním pravidlům gramatiky.

Připustíme-li - v současné době tolerovanou - i literární volnost projevu, strávíme-li žargon či slang mezi spisovnými výrazy, nemusíme však souhlasit s větami bez slovesa, bez podmětu, s přeházeným slovosledem (bez nutného zdůraznění).

Některé věty ztrácejí na srozumitelnosti. Např. "Po nějaké době se vzpamatoval z prožité krize." Čtenář pozná možnosti výběru: buď se hlavní postava nějakou dobu vzpamatovala z krize, nebo jí nějakou dobu trvalo, aby se vzpamatovala... Skutečnost, že jde v tomto případě o Petra, ústřední postavu, jen tušíme, naposledy je jmenován o dva odstavce výš a ještě na předchozí straně

a předchozím dějství příběhu, rozděleném pomyslně čísly I.-VII.

Druhý příběh "Lidi jako Ty..." je smutný námětem i obsahem. Smrt blízkého člověka, přítele, je opravdu skličující. Text je napsán poněkud pečlivěji, je však k jeho škodě pouze nahozený. Byl by totiž nosný i pro větší rozsah, ale to by autor musel proniknout více do hloubi duše postav, pokusit se rozplétat klubko křehkého vztahu, analyzovat děj i výsledek. Místo toho se autor spokojil s popisným dějem, v nutných místech vysvětluje souvislosti sám na úkor toho, aby vyplynuly z děje a dynamiky příběhu. Sebevražda hlavní postavy skokem z Nuselského mostu ukončuje náhle příběh, který sotva začal... (p)

fejeton

Hoffmannovy povídky

Při jedné návštěvě v obchodě mi Toni nabídl křehký ořechový rohlíček. Je báječný, povídám, ten jsi koupil u Juliše? Ale on řekl, kdepak, to je můj výrobek, pečou vždycky koncem týdne. A slíbil mi jich přinést celou krabici. Jenže v slíbený den jsem se k rohlíčkům nedostala. Toni mne našel sténající nad oteklou nohou: upadla jsem totiž přes zrádně povytaženou dolní zásuvku a zlomila jsem si nohu v kotníku. Toni hodil krabici na pult a bleskem se změnil v samaritána: utěšoval mne a dával na nohu studené obklady. Když dorazil Reni, oddal se i on účelné činnosti: spočítal tržbu, zapsal ji a pak telefonoval pro sanitku. Při čekání na ni se jen tak mimochodem zmínili o jakémsi Myšákoví a že je dobře, že u toho nebyl, protože ten by se při pohledu na mou nohu určitě složil - a oni by pak museli křísit Myšáka.

Báječní hoši. Nikdy nemluvíli vulgárně a osvědčovali se ve všem, co vyžadovalo vytríbený vkus. Navíc, člověk se s nimi nikdy nenučil. Chtěla jsem se jim za jejich služby nějak odvděčit. Pozvala jsem je na večeři. Bohužel studenou, povídám do telefonu, s poukazem na svou nohu. Po malé pauze mne Reni obřadně poprosil, abych jim udělala radost ještě větší a že večeři u mne udělají sami. Bude to čínská specialita Toniho, řekl Reni, neboť žádný Číňan neumí udělat čínštější jídlo než on: kuře ve sněhových šatech. Nemám nic proti tomu?

Přiběhli ke mně do bytu rozesmátí, v náručí plno květin a balíčků, vyhnali mne z kuchyně,

doporučili mi dát si v pokoji gypsovou nohu na stůl a začali rachotit pánvemi. Volala jsem na ně, kde co najdou, ale oni mne odbyli, my to už dávno víme! Toni přišel naaranžovat gerbery a Reni mi nalil aperitiv a všichni jsme si připili.

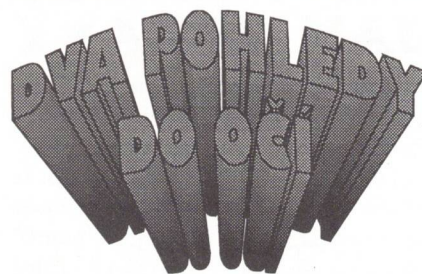
Takovou večeři jsem ještě nezažila! A při tom stolování se Toni, sundavaje zástěrku, koketně prořekl, že je zamilován, a protože jsem byla zvědavější než jindy, ptala jsem se, jestli je to dívka, a on řekl ještě koketněji, ano, je to dívka, namaloval ji Antonio del Pollaiolo v patnáctém století a od té doby ji miluji. Pak jsem se zeptala Reniho a Reni řekl, že je také zamilován a že nezná nic krásnějšího, než jsou domy, které maloval Cézanne a že by v takovém domě chtěl jednou bydlet. I když jeho domy bývají trochu nakřivo? ptala jsem se. Ach bože, povídá Reni, já je nakřivo nevidím. A co čtenářské lásky, ptala jsem se přitom na interview, které tehdy nemělo šanci vyjít. Samozřejmě Proust, řekli oba najednou, a jeho literární hostie, kterou dal věčnosti. Po té zpovědi a po té večeři jsme si pustili Hoffmannovy povídky a hoši začali tančit. Musím říci, že jejich arabesky, kočičí kroky a piruety byly tak dokonale jako kuře ve sněhových šatech.

Nic než pohled na hodiny nemohl ukončit ten večer plný překvapení: oznámili mi, že mají ještě schůzku s Myšákem a že by ho byli přivedli, nebýt té jeho nervové lability - a zmizeli nanovo v kuchyni. Úderem deváté jsem své přátele vyprovodila na práh a připravovala jsem si psýchu pro horu špinavého nádobí. Pohled do kuchyně mne však přesvědčil, že i na konci dvacátého století se dějí zázraky: nádobí umyté a na svém místě, kuchyň vzorně uklizená, podlaha vytřená, na skobě čistá utěrka s nově přišitým poutkem. A na vařiči - porce čínského kuřete pro mého muže.

V té minutě jsem proklela všechny předchozí návštěvy u nás...

Věra

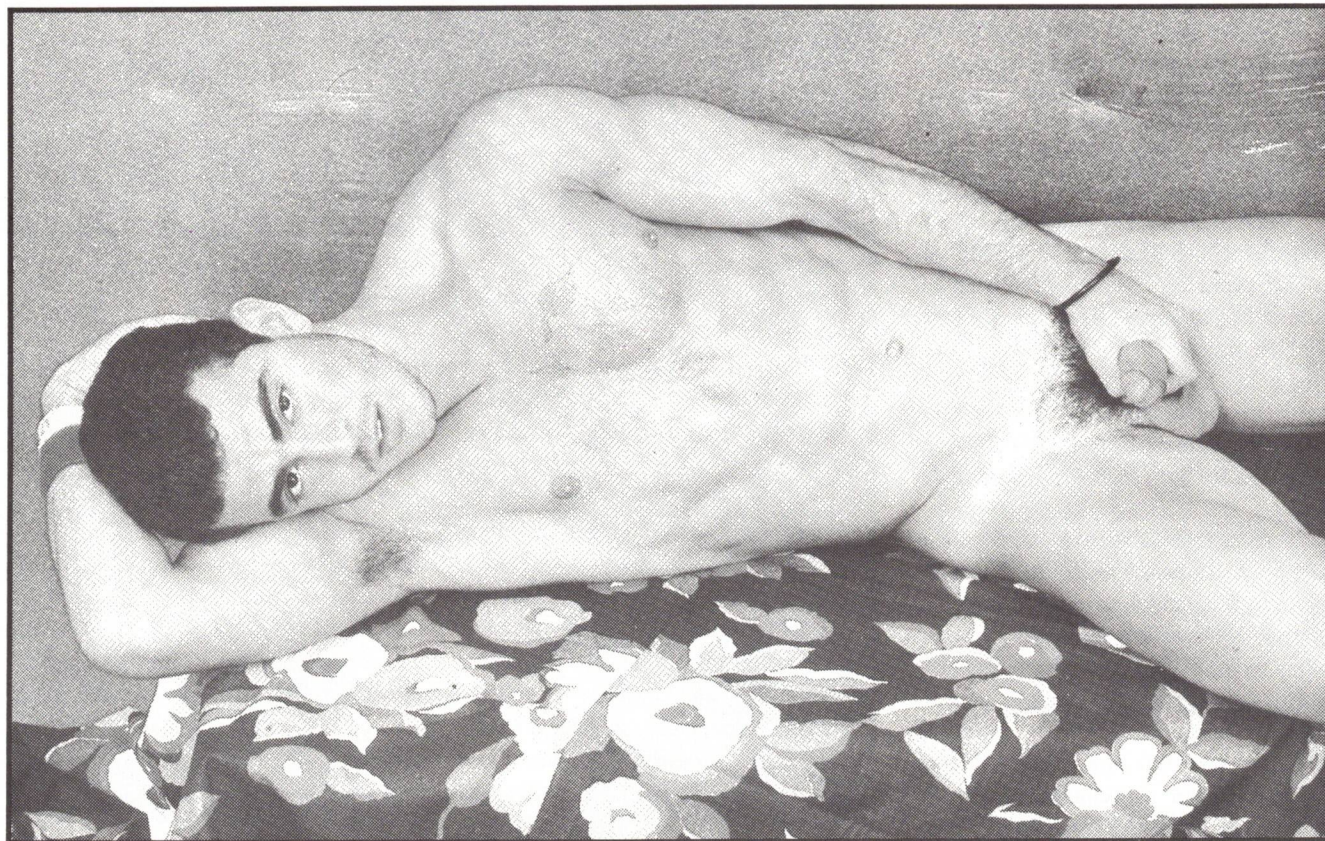
povídka

Stojí tam, na vybetonovaném nástupišti, jak těla bez duše, vyplašení, v nejistotě, co je čeká dál. Absolventi přijímače ve školicím útvaru vojenského námořnictva čekají na přidělení do přístavů. Představitelé jednotlivých přístavních základů zjišťují, zda vojákům v plné polní souhlasí počet kalhot, košil, bot a dalších náležitostí s tím, co je předepsáno. Přibývá vzrušení, zároveň se zvědavostí: do kterého přístavu se dostanou, zda bude nutno se rozloučit s kamarády, nebo alespoň jeden z nich půjde k též jednotce, jací budou ti noví...

Moje oči si pomalu prohlížely tváře a postavy budoucích kolegů. V tom jsem zpozoroval JEHO! Stál asi ve dvacetimetrové vzdálenosti ode mne a významně na mě upíral oči. Byl to dlouhý, velice dlouhý pohled do očí, spolu s lehounkým přátelským úsměvem. Ukazuje se, že opravdu jedeme do téhož přístavu. Ve vlaku se zkusíme něco o sobě navzájem dovědět: jak se jmenuješ, odkud jsi, jakou máš vojenskou odbornost. ON se jmenuje Ondřej, vim už odkud pochází a že je signalista. To je fajn, pomyslim si, budeme si nablízku, protože mě školili na kormidelníka.

V cílovém přístavu nás bohužel rozdělili na

různé lodě. Neviděli jsme se po celý měsíc, až do chvíle další reorganizace. Přálo mi štěstí, dostal jsem se do Ondřejovy posádky. Na uvítanou významně pronesl: "Tak jsme přece spolu." Nic jsem neodpovídal, ale v duchu jsem měl ohromnou radost, že v nové sestavě je někdo, s kým se možná doopravdy sprátelím.

Počátky našeho kamarádství s Ondřejem byly ve znamení objevování našich zájmů. Debatovali jsme spolu o všem možném, o politice, o víře, o sportu, jenom jednoho tématu jsme se vůbec nedotkli - sexu - ani nevím, kdo z nás se víc bál začít. Chodili jsme pravidelně hrát volejbal a vždycky jsme se šli po zápase společně vykoupat, ze začátku jsme si jenom navzájem myli záda. Už v trenkách jsem měl mohutnou erekci, při pohledu na svlékajícího se Ondřeje. Můj pohled se rostoucí zádostivostí stále lačněji upíral na další a další partie jeho opáleného těla, osvobozující se z oděvu: stíhlé, husté chlupaté nohy, mužně široký klín s dalším pozoruhodným porostem a konečně úd, výjimečně dlouhý, avšak úplně nevzrušeně visící snad do poloviny stehen. Chvilku, kdy i já se budu muset úplně svléknout, se nezadržitelně blížila - avzrušení nejen že nepomijelo, ale ještě přibíralo na mohutnosti. Moc nescházelo, a můj neposlušný úd by se sám prodral poklopem prostorných objemových trenýrek. To by určitě vypadalo moc směšně, takže jsem už tohle víc neriskoval a po překonání rozpáku se, se stojící zástavou, vydal za Ondřejem pod sprchu.

Další překvapení: Ondřej jako by si vůbec nevšiml mého rozhodně ne přehlédnutelného penisu, který pyšně stál, namířen přímo na něho. Mysl se dál jakoby nic a jeho měkká, visící výstroj nezareagovala ani o milimetr. Po spláchnutí pěny vyšel z kabiny, kde jsem ještě nějakou tu minutu zůstal, abych o samotě, ničeho nechápaje, několika pohyby ruky vyvolal výtrysk, který jsem předtím sotva stačil oddalovat.

Tahle situace se opakovala ve sprše po každé. Pomalu mě to začínalo znervózňovat. Když ho nezvrzuje to moje idiotsky třící péro, tak proč sakra po každé navrhuje, ba přímo naléhá, abychom se koupali ve dvou? Nakonec jsem sebral odvahu a během příštího společného sprchování jsem si prostě před Ondřejem začal honit ocas: pomaloučku, pečlivě, celou rukou, v mírném záklonu a Ondřejovi jsem přitom koukal zpřima do očí. Teď už nemohl přestírat, že nic nevidí. Čuměl na moje péro jak tele na nová vrata a nebyl s to se ani pohnout. Tahle jeho nerozhodnost plná úžasu mě vzrušila natolik, že jsem vystříkl: pořádnou dávku a pěkně daleko. To už Ondřej nevydržel - vrhl se na kolena a snažil se zachytit moje sperma, jen aby zbývající porce neskončily také na dlaždičkách: nastavil svou tvář a jeho jazyk, co nejdále vyplazený z naplno otevřených úst, vyčkával pod mým pulzujícím žaludem. Když viděl, že už je to doopravdy úplný konec mojí ejakulace, že už ze mne nevyjde ani kapka, vzal mi s rozhodností můj ochabující úd do úst, což mě přivádělo k šílění, když můj žalud, jak byl přecitlivěly těsně po aktu, reagoval příjemnými, až bolestivými stahy. Nakonec jsem musel odvrátit Ondřejovu hlavu a sám jsem padl na kolena. Ondřejovi stál jak se patří. Ne že by se moc prodloužil, ale zato nabyl značně na objemu. Hned jsem si pomyslel: tak tohle bych mohl mít v puse celou noc. Pojímal jsem Ondřejův úd, jen co se mi do úst vešel, dusil jsem se, plival, dával, znovu jsem hltal tu růžovou

lahůdku, až se mé úsilí dočkalo odměny v podobě tekuté a lepkavé nálože, která do mě horce a pod nečekaným tlakem vytryskla.

Oba jsme byli vyčerpaní a trochu omámení tím, co se mezi námi událo. Ze sprch jsme vyšli beze slova a toho dne už jsme se k tématu nevraceli. O dva dny později nastupoval Ondřej dovolenou. Ten měsíc se mi strašně táhl, neboť po celé té historii pod sprchou jsem si nebyl jist Ondřejovým vztahem ke mně.

Situace se vyjasnila první den po Ondřejově návratu. Bylo zvykem propašovat z dovolené vodku: tu Ondřejovu jsme vypili spolu. Do dna - ale to už ostatní spali. Postele jsme měli postaveny tak, abychom se mohli dotýkat nohama, kterými jsme se po ulehnutí začali bezděky navzájem laskat. Jak jsem byl vzrušený, obrátil jsem se na bok a začal pod dekou onanovat. Ondřej to hned zpozoroval: jak ležel nznak, postavil toho svého pod příkrývkou "do pozoru" - ve svitu měsíce to byl docela slibný stan. Ondřej celou dobu delikátně onanoval; pojednou odsunul svoje chodidla od mých a začal je pomalu posouvat podél mých lýtek a kolen, až se mi nakonec zabořil do koulí. Obratně mi je nohou masíroval; ten rozkoš působící tlak ještě posílil moje vzrušení a přiblížil okamžik výtrysku. Zatoužil jsem podívat se na Ondřejův úd, stojící v měsíčním svitu. Oba jsme jako na rozkaz ze sebe strhli příkrývky. Navzájem jsme hleděli na naše svise trčící kolíky a tiše onanovali: snažili jsme se nehybat celým trupem, abychom zabránili vrzání postelí. Během toho vzájemného pozorování při onanii jsem už byl kolikrát krůček od ejakulace, ale ještě jsem se nechtěl udělat - v poslední chvíli jsem vždy zadržel svoji ruku a chvilku čekal v klidu. Brzy jsem si uvědomil, že Ondřej na to jde úplně stejně. Byl to nejlepší důkaz, že nejen já lituji toho, co skončilo pod sprchou, a přímo se domáhám opakování, a ne jednoho.

Bylo to mé nejdelší a nejpříjemnější honění, jaké jsem kdy zažil: vzrušující utajení, po boku kamarádi, z nichž se každý může kdykoli probudit (podvědomě jsem dokonce toužil po tom, aby některý z nich spatřil naše ohromné ocasy v akci) - a přímo před očima úd Ondřejův - tenkrát ten nejdůležitější penis na světě, který se v temnotě zdál ještě ohromnější, s trochu rozmazanými obrysy, jak na něj hleděly mé znavené oči. Naše výtrysky se vnesly ke stropu v jeden okamžik. Už předtím jsme si každý v opatrnosti zacpal ústa příkrývkou, do níž jsme se teď zahryzli v šílění orgasmu bez jediného hlesnutí. Celou hruď jsem měl doslova zalitou spermatem. Nebylo čím se utřít, nepomyslel jsem na to. Tu noc jsem neplánoval honění ocasu, a netušil jsem, že mě k tomu Ondřej přivede. Ležel jsem odkrytý v chladném nočním vzduchu, který vanul od otevřeného okna, schul jsem a stydnul a propadal se do šťastného bezvědomí snů.

Nemohu pominout, co se jednou událo, když jsme se dívali na televizní film "Navarrská děla". Tehdy se koukala snad celá posádka, a tak se Ondřej položil vedle mne na lůžko. Kontakt s jeho tělem přes látku uniforem u mě vyvolal silnou erekci, která trvala po celý film. Byl jsem prostě připraven k palbě jako všechna ta děla ve filmu. Přes oděv jsem cítil, jak je i Ondřej nažhaven na sex až na doraz, ale neodvážili jsme se svoje ocasy vytáhnout, leželi jsme v pološeru a s námi tam byla spousta dalších námořníků. Zato po filmu jsme si je

honili dobře dvě hodiny. Byly to ty nejšílenější orgie, které jsme během společných let služby zažili. Už jsme nevěděli, kam si dát ocas toho druhého, jak jinak jej laskat, co ještě vyzkoušet, jak masturbovat. Jestli se udělat už teď, nebo možná nikdy, v sobě nebo na sebe, na hruď či na záda. A když už nešlo uniknout finále, ještě vteřinku předtím nám přišlo líto: možná to šlo ještě trochu prodloužit, třeba čtvrt hodinku, a během ní bychom přišli na další způsob uspokojování. To mi ale už sperma, které jsem chtěl zamířit triumfálním obloukem přímo na Ondřeje jako na cíl, chrstá a bičuje dlaždičky, a já se ve vzteku proklínám, že jsem díky "nepředvídané změně pozic" zakončil ty dvě super hodiny tak triviálně, jako vždy, když si to dělám sám.

Avšak nakonec nadešel den, kdy naše vzájemná povyražení přestala být pouze naším tajemstvím. Tou příležitostí bylo, když jsme se ještě s jedním, služebně mladším kolegou sešli jednou večer ve třech nad lahvi vodky. Všichni tři jsme byli jen v trenýrkách. Už jsme měli něco v sobě, když jsem položil svou levou ruku na Ondřejův zvětšený úd, který okamžitě začal vstávat a pokoušel osvobodit se z levé nohavice trenýrek. Ondřej si jej přeložil z té levé do pravé tak, že jsem ho snadněji onanovat a zároveň ukryt pod stolem naše "manévry" před očima třetího kamaráda. Také jsem měl parádní erekci, až mi konec žaludu vyskočil zpod taničky, na níž byly trenýrky v pase zavázaný. Vzal jsem Ondřejovu ruku a položil na můj tvrdý úd. Ondřej můj na všechno připravený nástroj obejmul silným stiskem a jal se jej pozvolna, ale rytmicky a důsledně masturbovat.

Už to jinak nešlo: Jacek musel vstát a po očku se přitom podíval, co že to provádíme pod stolem. Rozkoší jsem šlel, že vidí naše veliké, hladové penisy, ale zároveň jsem se trochu obával jeho reakce, a abych neztratil odvahu, v té chvíli jsem to trochu přehnal. Prostě jsem vzal Ondřejův úd do úst a začal ho kouřit, jako by se nechumelilo - jako by to byla ta nejobyklejší činnost, když se pár námořníků sejde nad lahvi vodky. Všechno mi bylo už jedno. Jacek byl chvíli jakoby oslněn a nerozhodný, a v tom se jedním skokem ocitl na kolenou s mým údem ve svých ústech. To překonalo moje nejsmělejší očekávání. Byl to tak silný popud, že jsem rázem vytekl, aniž jsem stačil Jacka předem upozornit. Ondřej, který všechno sledoval, byl už také velmi blízko vyvrcholení - a v tom udělal Jacek něco nečekaného: bleskovým pohybem si stáhl trenky a nasedl na krví nalitý a tepající Ondřejův úd, bohatě pomazaný mými slinami. Bez jediného zasténání vnořil do sebe Ondřejův dlouhý nástroj až po "rukojet" - a já jsem pochopil, že Jacek je v těch věcech zběhlejší než my: anální sex tehdy ještě nepatřil do okruhu mých námořnických zájmů. Mezitím Ondřej, hluboko v Jackovi, pozbyval se sopečnou energií svého semene s grimasou a vzdechy neuvěřitelné extáze. Tehdy se udělal i Jacek, zároveň s Ondřejem a bez jakýchkoli zábran.

Po třech letech námořní služby nadešel ten dlouho očekávaný den odchodu do civilu. Už jen poslední nástup, poslední společný oběd, stisk Ondřejovy ruky a ta tuctová věta: "Ahoj - možná se někdy zase potkáme?" A pak už byl jen - tak jako na počátku naší známosti - ten dlouhý, předlouhý pohled do očí.

"Námořník"

(Inaczej 7/93; přeložil ljr)

SAN DIEGO

Jak jsem minule konstatoval, dubnová chladna v San Francisku mě přivedla k rozhodnutí jet za teplem na jih Kalifornie. O prvním májovém víkendu jsem se tedy vypravil až skoro na mexickou hranici, do San Diega. Předcházela jej pověst jednoho z velkoměst USA co nejvíce nakloněného gayům, což souvisí jednak s celkově tolerantním prostředím, kde spolu žije řada národů a kultur, jednak s tradicí města jako velké vojenské námořní základny. A při tolika námořnících se přirozeně našla dostatečná poptávka po gay podnikcích, které se tu staly nedílnou součástí života města dříve než mnohde jinde: dnes, v době odzbrojování a snižování stavů vojsk, už uniformované klientely ubylo, ale zato se vytvořily celé gay čtvrti, kde naši lidé tvoří buď výraznou menšinu anebo dokonce i většinu obyvatel.

Takovou čtvrtí na sever od centra je Hillcrest, kam jsem jel za Ronem a Michaelem na víkend. Bydleli v nedávno postaveném komplexu, tzv. kondominiu, což byl krásný areál většinou třípatrových domů pospojovaných různě krytými i otevřenými schodišti, chodbami a pavlačemi, se vzrostlou zelení, hlavně palmami, který působil poněkud mexickým stylem.

Přijel jsem v pátek večer; hostitelé jsou spíš

domáctí, a tak jsem je zanedlouho po přivítání nechal u televize a vydal jsem se na obhlídku nejbližšího okolí. Ale ještě než jsem vyrazil, souhlasil jsem s vyhozením jednoho po cestě sem nesnědeného párku, který jsem chtěl původně dát do lednice. Ron je však důsledný vegetarián (má na autě samolepku s nápisem "miluji své přátele, a proto je nenechám jíst maso") a nechtěl jsem ho mučit tím, aby musel strpět

Jaro v Kalifornii

v bytě cokoli masitého. Michael, jak se zdálo, byl bez masité stravy ani ne tak pro vlastní niterné přesvědčení, jako spíš díky soužití s Ronem; a co se jejich psa týkalo, nevěděl jsem, jak se ho zeptat, co říká na vlastní jídelniček, a předhodit mu něco od masa jsem radši neriskl.

Moje večerní rekognoskace čtvrti skončila tím, že mám roční členství v soukromém klubu, který sestává z gay kina, zvenčí úplně nenápadné přízemní "krabice" bez oken, zato s členitými

vnitřními prostorami s živou noční aktivitou (mimochodem, otevřeno je 24 hodin denně, ale kdo by to vydržel). Co se týče jeho systému dark roomů, některé jsou otevřené, jiné s dveřmi, můžete si přivítit slabým světlem, ale žádný nemá zdi až do stropu. Proto je možno zadní, nejvyšší lavici jednoho ze sálů použít jako pozorovatelnu; ti s pomeňší postavou se však musí nechat vysadit.

Ron se mě pak ptal, co že se tam děje, že prý uvnitř nikdy nebyl. Musil jsem pravdivě, leč stručně říci: všechno. A že se tím nebudu cítit nijak pohoršen a že považuji provozování sexu bez násilí za projev přátelského soužití mezi lidmi a národy, jsem konečkonců podepisoval na klubové přihlášce.

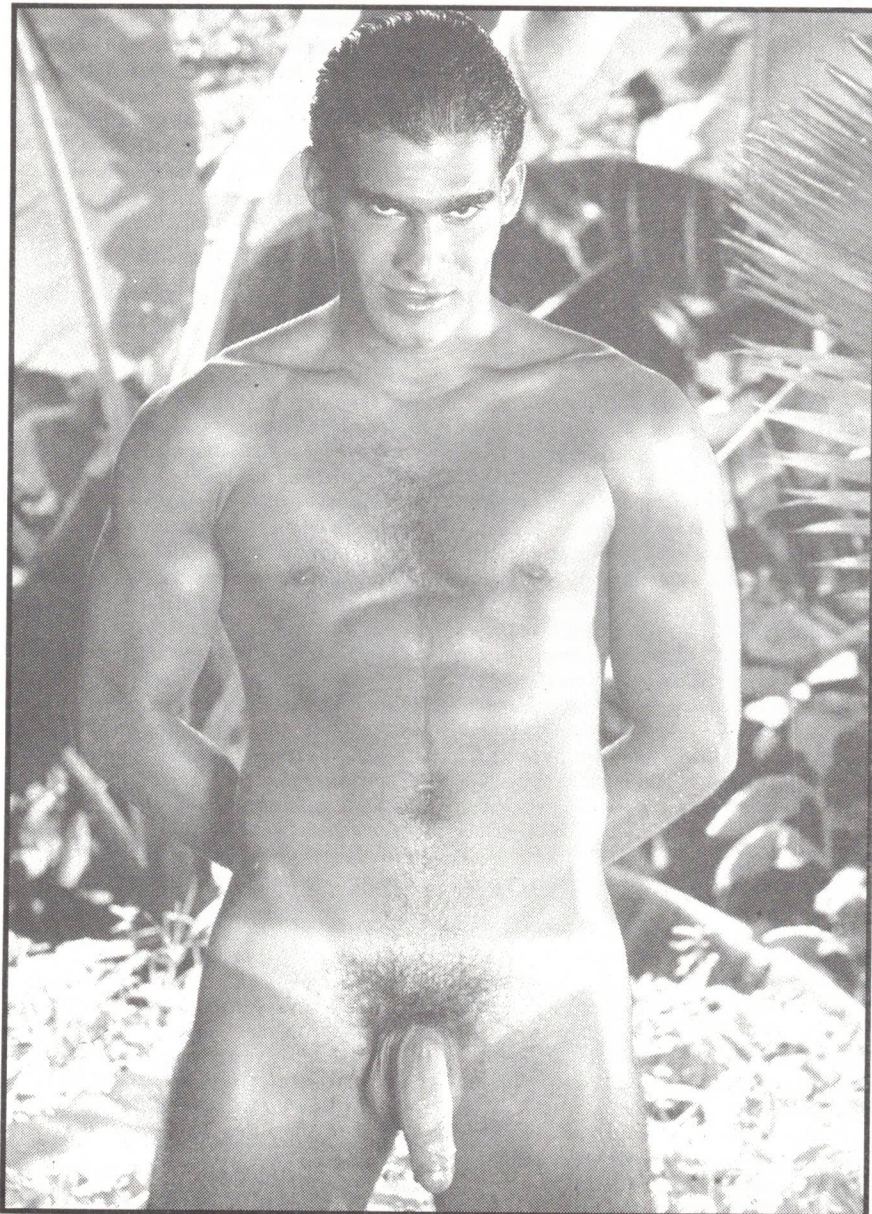
Teprve v sobotním dopolední jsem vychutnal vymoženosti kondomina, neboť jsme šli všichni tři do jednoho z větších dvorů v areálu, kde byla posilovna - tam zakotvili kluci - a bazén, kam jsem se umístil já a stídal jej s oblíbenou horkou americkou perličkovou lázní - jacuzzi. Den se vybíral jako obvykle v těchto končinách, kde se od února do listopadu chodí v tričku a kraťasech a díky Pacifiku nehrozí žádná úmorná vedra ani ve vrcholném létě.

O prvomájovém odpolední jsme vyrazili malinkým kabrioletem (já jsem vzadu vyčníval, div mi vítr neurazil hlavu) podél pobřeží na severní okraj sandiegské aglomerace, na pláž Black's Beach, Mekku jihokaliifornských gayů. Tradičně jsou rozloženi v severní části této dlouhé, v oceánském oparu se ztrácející pláže, která je lemována strmým břehem, nad nímž tiše plachtí rogala a v němž se dějí věci...

Další tradicí je, že jde o pláž nudistickou, ale ve skutečnosti tolerantně smíšenou, s živou promenádou podél vody. Přístup je po krkolomných stezkách od parkovišť vysoko nahore, u nichž alibistická městská správa radší, než by je udržovala, umístí cedulky jako "vstup na vlastní nebezpečí" (to má vlastně i svůj další význam, který zcela nezasevěcený návštěvník zatím nemusí tušit), "nebezpečná cesta" (vede přímo do propasti, ba může vést ještě do další, myšleno obrazně) anebo jednoduše "cesta uzavřena". Leč všechny cedule jsou vesele ignorovány a davy se vehementně škrabají po krpálech.

Pak to chce kus doprava po tmavém písku, až osazenstvo rozložené na písku dosáhne složení, které je vám líbo a kde po pobřežní promenádě defilují právě ti, na nichž se chce vašemu zraku spočinout. Ve vodě není téměř nikdo: těch necelých dvacet stupňů (teplota vzduchu je o pár stupňů vyšší) je na místní moc zima, ale já si to mé oblíbené pacifické vlnobití nenechávám ujít. K prozkoumání mi pak zbývá ještě úplně nejsevernější část pláže, nad níž vede síť pěšinek na jakousi vyvýšenou terasu, téměř plošinu, pod oněmi vysokými útesy, plnými roklin, jeskyněk a jiných úkrytů. Z pláže právě vybíhají dva chlapečci, co je zrovna přestalo bavit ležet v písku jen vedle sebe a dostali chuť na víc, přesněji řečeno na sebe, šplhají se vzhůru útesem, až se po chvíli zastavují před jakousi puklinou, políbí se a zmizí na patřičnou chvíli uvnitř.

Terasa je prostorem úzce specializovaným, hotová rajská holanda (že je to dobrý důvod k postesknutí, proč jen u nás nemáme moře?). Ze sítě pěšin vedou odbočky do hustých vysokých křovisek s řadou intimních prostor a prostůrek, kde by se díky rozmohlému "saferu sexu" a nekonajícímu se úklidu dal dělat solidní průzkum nejoblíbenějších druhů prezervativů a lubrikantů. Mezitím hoši z pukliny zase seběhli dolů na pláž; z účasti na dění na vlastní terase mě nakonec přišel vytrhnout Ron, že přijdeme pozdě do divadla. Pozval jsem totiž na ten večer

své hostitele na první večer gayovského divadelního festivalu - a takhle bych málem díky jinému divadlu o tohle přišel (neměl jsem tehdy na sobě ani hodinky, a slunce bylo pořád tak vysoko... ne, to není dobrá výmluva).

Black's Beach je vlastně jediná trvale tole- rovaná velikánská pláž tohoto druhu na západ- ním pobřeží: jinde prý čas od času provádí po- licie v souladu se zdejšími zákonodárstvím honič- ky na nudisty, což asi není ta pravá legrace, ales- poň z hlediska obětí. A k tomu se musí připočítat v severnějších částech pobřeží navíc i věčně chladná voda v létě, a o moc lepší to není ani s teplotou vzduchu, hlavně kvůli častým silným větrům. Vyrazit si tedy na pláž jen tak někde u San Franciska je už samo o sobě spíš obět, a teď ještě k tomu ty raziie...

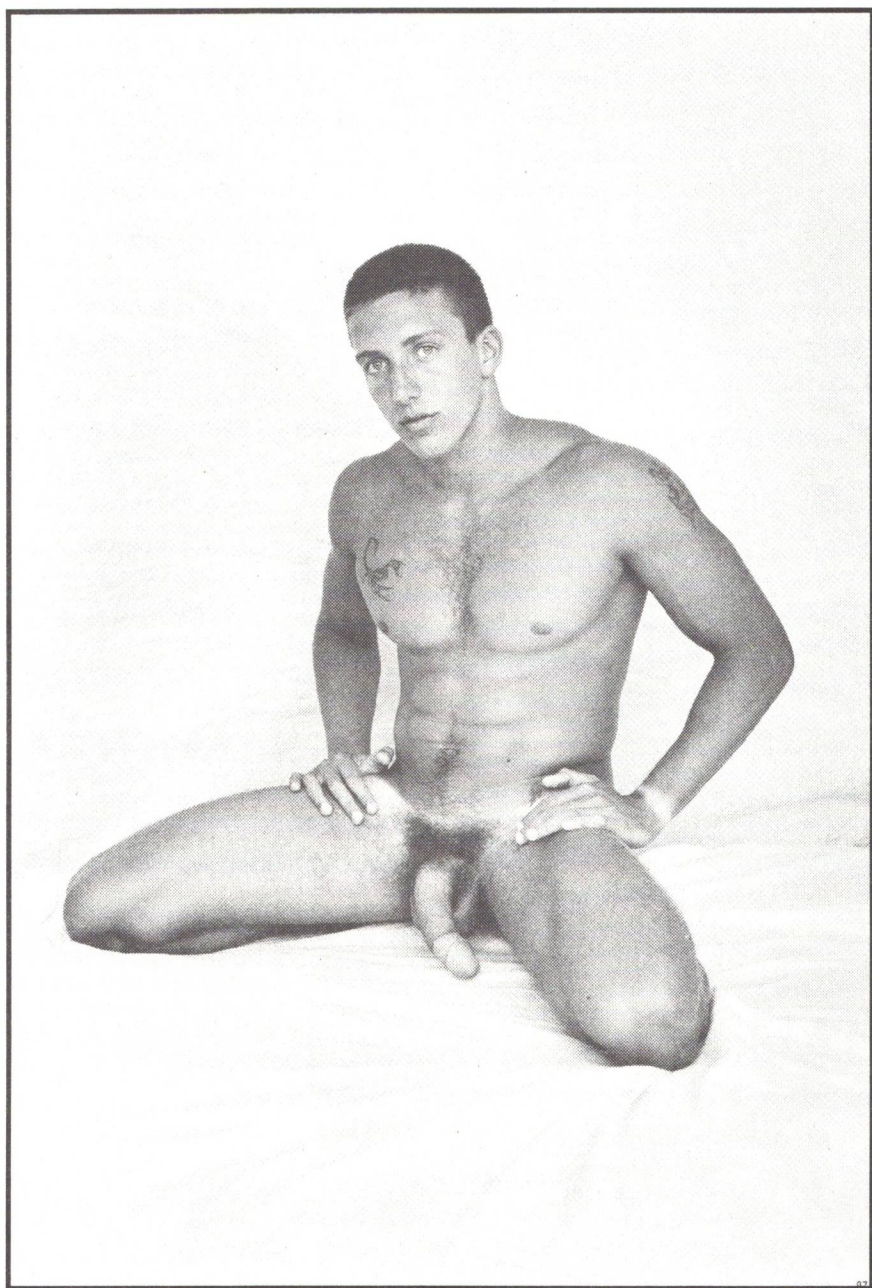
Ono se docela překvapivě zatáhlo a ochla- dilo i zde, ale to už nám nevadilo, neboť jsme v sále u Sushi's sledovali sérii scének činoherních, tanečních a jiných osobitých kreací při prvním z asi čtyř sobotních představení zmíněného festivalu. Že to takovéhle podniky nemají leh- ké ani v pověstné Kalifornii dokazoval fakt, že pro finanční problémy se po festivalu divadlo zavíralo.

Jenže tady na jihu se nic nebere moc vážně, život je tu "easy" jako to podnebí, ani moje hostitele nijak nevzrušovalo, že jsou momentál- ně oba nezaměstnaní, práce přece bude (ale my nebudeme), jen je mrzelo, a hodně, že se asi bu- dou muset za práci odstěhovat, a to nejspíš do Los Angeles, proti němuž je San Diego opravdu ráj, velkoměsto v únosných rozměrech a se vzduchem, který se dá dýchat.

Sobotní pozdní večer patří samozřejmě diskotéce, a ta nejbližší gayovská měla zvenku přes den úplně nenápadný, uzavřený vchod, zato večer to bylo před ní jako u úlu. A co teprve unvitř - pohlední barmani oděni jen od pasu dolů se měli co otáčet, taneční plocha byla v obrovské, vysoké místnosti, která i tak byla plná, ale ne- působila vůbec stísněným dojmem. A zase skoro všude samí kluci všech barev pleti, mnozí tančící jen v šortkách, se svlečeným tričkem zastrčeným za pasem, pohupující se v oblíbeném stylu s rukama nad hlavou. Pár z nich se jich později v noci objevilo i v "mém" klubu, což mohu říci proto, že jsem své členství v něm využil pro druhou - a zároveň, během onoho ročního členského období, zřejmě poslední - noc.

V neděli se promítal v blízkém gay knihku- pectví (prodejní doba neděle neneděle se mi moc zamlouvala) videozáznam z minulého víkendu ve Washingtonu, kde se konal pochod gayů se statistickou účastí: ten několikahodinový sestřih byl na mě moc, zvláště když venku krásně svítilo sluníčko. Možností, jak strávit neděli, je nepřeberně, nabízí se například "Sea world", zábavní areál s akvárii a bazény s moř- ským živočištvem a atrakcemi nebo rozlehlé pláže a laguny, které byly na mnoha místech uměle vytvořeny promyšleným nasypáním polostrovů a které se svými palmovými háji působí kouzelně.

Místní tvrdí, že je tu nejkrásnější ZOO na světě, je součástí obrovského Balboa parku, který však nabízí ještě mnohem víc. Jedním ze zde umístěných muzeí je antropologické muzeum s cennou sbírkou Aleše Hrdličky, a Če- cha obzvláště potěší, když tu nezapomínají na háčky v jeho jméně: jinde v Americe jsou prostě nad věcí. O dalších muzeích by se dalo pokračovat, já však nemohu pominout proslulost té- to zelené oázy jakožto "cruising park", kde je oproti Letné bezpečno (nehledě na další před- nosti), co se přepadů i styku týče. Jen jižní okraj, z něhož je to pár kroků přes dálnici do

centra, je okupován bezdomovci s nezbytnými nákupními vozíky, obsahujícími veškerý jejich majetek.

Z mostu přes dálnici se otvírá pohled na zátoku s charakteristickým obrovským mostem do zátoky. Dostal jsem tip od Bennieho (možná si na něho z mého minulého vyprávění vzpome- nete), kromě jiného, si zajít na místo pod bliž- ším koncem mostu, kde je park se zajímavými "graffiti" - na tyhle obraze na pilířích, stěnách a vůbec všem možném - jsou tu kabráčci. Leč bohužel, už vidím, že to tak daleko nestihnu. S Birgit, s níž jsme sem jejím autem přijeli, každý ke svým známým a s vlastním víkendov- ým programem, jsem domluven, že mne vyzvedne odpoledne v Balboa parku a pojedeme zpátky do Stanfordu, abychom dorazili nějak rozumně po půlnoci.

Po zkušenosti z cesty sem, kdy jsme dvě hodiny projížděli losangeleskou aglomerací, marně se snažili nepouštět dovnitř auta smog předčící svoji proslulost (přešla nás chuť i na svačinu) a cuchali si nervy v dopravních zácpách, jsme zvolili jinou dálnici pro cestu zpět, a dobře jsme udělali. Vedla sice taky přes to konec nebe-

roucí souměstí, ale bylo na ní hodně "carpools", což jsou jízdni pruhy úplně vlevo určené jen pro vozidla se dvěma nebo více osobami. Jak jinak, většina aut byla se sólo jezdci, mačkali se v pru- zích vpravo (někteří docela stáli za bližší pohled) a my jsme si pěkně frčeli. Jak jsem si tak ve svo- bodu skýtající roli spolujezdce prohlížel řidiče a jejich rychlé koně, padl mi pohled na jednu poznávací značku: v Americe si každý může zvolit jakoukoli písmenkovou, číselnou nebo kombinovanou variantu, která není v daném státě ještě obsazena. Tahleta oznamovala "your next", tedy něco jako "tvůj příští".

I když jsme si ze San Diega odváželi každý svoje zážitky, shodli jsme se v tom, že se nám odtamtud vůbec nechtělo: místní životní styl nás úplně uhranul. Já jsem si vlastně původně chtěl zajet tramvají do Mexika, ale nakonec se mi tak zalíbilo San Diego samotné, že bych tam vydržel... vlastně nevím jak dlouho, jistě je jedině, že bych pryč vůbec nespěchal - byla by to moc prima štace třeba pro stálého dopiso- vatele Lambdy.

Ale zatím do příště ahoj z Prahy!

Pavel

Z historie pražských gay restaurací, barů a vináren...

II. část

Ozvali se někteří čtenáři na článek v 10. čísle Lambdy, že prý jsem zapomněl na vinárnu U Mikuláše Dačického na Smíchově v ulici Victora Huga, na restauraci U zlatého beránka v Holešovicích v Dělnické ulici a na Košířskou restauraci s barem Na Homolce. Přátelé, věřte mi, že nezapomněl. Ale článek byl koncipován s přihlédnutím k historii - to znamená maximálně do roku 1968. A od té doby již uplynulo čtvrt století.

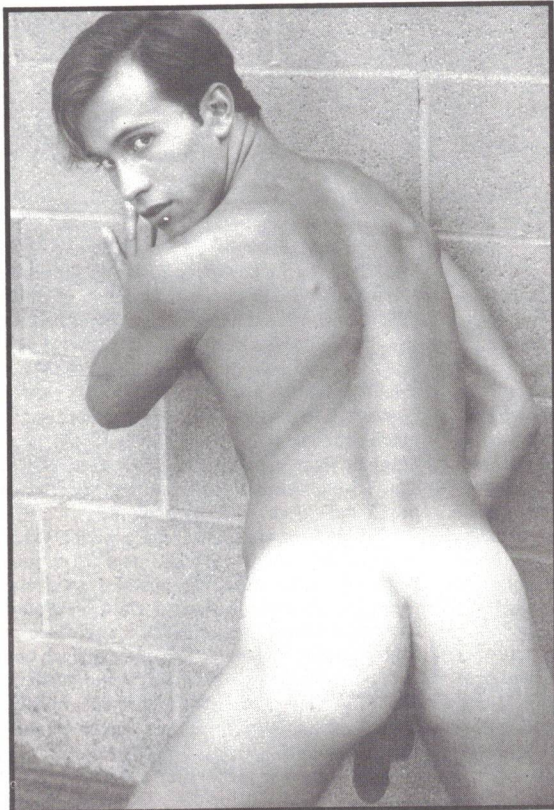
U Mikuláše Dačického se pražští i mimopražští gayové scházeli pouze příležitostně k výročí Mezinárodního dne žen, Velikonoc, Svátků čarodějnic, Vinobraní, Silvestra. Pouze díky pochopení pana vedoucího Košťála a nadšení několika obětavců. Výzdoba, program, kostýmy, osvětlení i hudbu vše organizovali našinci (Richard, Vláda, Leoš, Mírek a moje maličkost). Když přešel pan vedoucí o kousek dál do ulice Na Bělidle, do vinárny **U Petra Voka**, pořádaly se podobné večírky tam.

U zlatého beránka byl trochu konkurenční podnik smíchovskému Vokovi. Sympatické bylo, že vedoucí i se svým zástupcem byli našinci. Však také mezi největší události roku patřila slavná svatba madame Peachford, spojená s velkým večerním bálem.

Na Homolce - to je už nedávno, kdy nebylo naší komunitě zatěžko jezdit tramvají až do dalekých Košíř.

Po listopadové revoluci se najednou začaly objevovat různé malé podniky, jejichž ne vždy seriózní vedoucí a majitelé vyušili možnost přílivu gay klientely.

Tak otevřel pan ing. Houdek svoji galerii **H o u d e k** u Stavovského divadla, aby nám dal po dvou měsících najevo, že je pro něj finančně zdaleka lukrativnější hetero-klientela.

Zrovna tak měl jepiči život G-klub **P o s t i l i ó n** v ulici Politických vězňů provozovaný spol. s r.o. Pragogast v budově ÚV KSČ (když museli komunisté opustit budovu na nábreží). V okrádání zákazníků měl tento podnik primát. **Červený mlýn** v Karlíně v Sokolovské ulici vydržel necelé dva měsíce a dodnes nám pan vedoucí Anděl dluží značnou částku za odebrané Lambdy.

Tolik vyhledávaný a televizním pořadem proslavený **V A L D E K** na náměstí Míru na Vinohradech vydržel necelé dva roky a zrovna tak bar **U H O L A N U** s pověstnou travest-show. Skupina "umělkyní" se rozpadla a jen protagonistka pořady lady Peachford vystupuje v pátek a v sobotu v noci v podniku **U S T Ř E L C E** na Střeleckém ostrově.

A současnost nejsoučasnější je Vám snad dobře známá: na poslední stránce 10. čísla Lambdy v rubrice Kam do společnosti se podrobně dočtete o všech možnostech.

Jediná změna nastala s pivnicí "U d u b u" v Záhřebské ulici na Vinohradech. Nevede ji již pan Ernest K. Těžko říci, zda noví majitelé budou upřednostňovat dosavadní návštěvníky. Rozhodně je snad nebudou inzultovat za to, že si občas přesednou k jinému stolu. Zkuste tam zajít a napište nám svoje nové zkušenosti. Rádi je otiskneme. (ZdZ)

JENSKRAVATOU...

"Není to šilenství nosit kravatu a strkat tak dobrovolně krk do smyčky, kterou může kdokoliv přitáhnout?" ptal se nejeden z méně odvážných šviháků, ale diktátu paní módy se nakonec podřídili všichni.

Vázanka se prý zrodila v polovině 17. století, kdy v Paříži pochodovali chorvatští vojáci. Kolem krku měli frajersky uvázané šátky a ty se Pařížanům tak zalíbily, že je začali nosit také. Od té doby je v Evropě zvycem zdobit si krk různými textiliemi (samet, hedvábí, satén) a vázat si je na uzel nebo na mašli.

Kravaty, jak je známe dnes, se objevily až v polovině 19. století. Do společnosti je uvedli gayové Marcel Proust, Oscar Wilde a vévoda z Kentu. Úzký pruh jemné látky však mnohým, hlavně bohatým mužům, nestačil. Bylo třeba ho rafinovaně zdůraznit, nejlépe šperkem. Mezi ozdobami, kterými se ženy krášlily vlasy, byly také jehlice. A ty se teď přestěhovaly na pánské kravaty. V té době nebyla vázanka s jehlicí jen módní záležitostí, ale často vyjadřovala příslušnost k určité skupině či třídě. Básníci nosili kravaty á la Byron a jejich jehlice bývaly zdobené kamejemi s vyrytou hlavičkou ženy básnickovy múzy. Zamilovaní se zdobili jehlicemi s probodnými srdci, s čtyřlístky pro štěstí, se šípy či miniaturními portréty. Rečníci a publicisté nosili kravaty amerického stylu, které přišly do módy počátkem 20. století. Jejich jehlice měly jednoduché tvary, ale navrhovali je často výtvarníci či klenotníci.

Samostatnou kapitolou v historii kravaty by byl její uzel. A tak jen krátce: jestliže jste ho zkazili, nedá se nic napravit. Musíte od základu udelat jiný, nový a lepší...

přečetli jsme

♦ UMĚLECKÁ DÍLA RUDOLFA NUREJEVA PŘIJDOU DO DRAŽBY...

Žádného tanečníka tohoto století neobdařila múza víc a žádný neokouznil tanečním uměním tolik lidí jako Rudolf Nurejev. Narozen v Rusku, v 55 letech podlehl komplikacím AIDS. Byl světoběžníkem, žil téměř jen pro jeviště. Jeho lásku k mužům dokumentuje Nurejevova pozůstalost, spravovaná lichtenštejnským fondem, jehož úlohou je starat se o pozůstalé a pomáhat mladým, talentovaným tanečníkům. Velké množství uměleckých děl, které N. shromáždil ve svých luxusních domech roztroušených po světě (New York, Neapol, Paříž, Monte Carlo), přijde do dražby.

Expertí aukčního domu Christie's v Londýně počítají s příjmem minimálně 1,8 mld korun. Všechno ve prospěch fondu. Svým přátelům nezanechal excentrický miláček múz ani děravý groš. Od smrti jeho přítele v roce 1986 byl Nurejev opuštěný a zatrpklý.

(Nový čas, 3.9.93)

♦ KŘIVKA VÝSKYTU AIDS V ČR

K 30.9.93 bylo v ČR hlášeno 163 případů s HIV pozitivním, z nich bylo 45 klinicky rozvinutých osob s AIDS. Ve srovnání s údaji z 30. 6. 93 přibývalo 10 HIV pozitivních, z toho 7 s plně rozvinutým AIDS. Dle statistiky Státního zdravotního ústavu bylo na obdobný nárůst v předchozím období zapotřebí půlrok. Čísla dokazují, že křivka výskytu AIDS stoupá geometrickou řadou. Podle odborníků se skutečný počet HIV pozitivních může pohybovat mezi dvěma až třemi tisíci.

Nejvíce jsou postiženy skupiny s promiskuitním chováním. Ze 163 případů pozitivivity HIV však také 16 případů bylo nakaženo heterosexuálním stykem. Ze 163 postižených je 146 mužů a 17 žen. Nejvíce případů je ve věkové skupině 20 - 24letých (29), a 30 - 34letých (31). K 30.9.93 z 45 pacientů s rozvinutým AIDS 27 zemřelo. (Ml. fronta DNES 20.10.93)

♦ **RELIÉF FREDDIEHO MERCURYHO** byl odhalen 1. října 93 v parku vedle autobusové stanice v Šamoríně za přítomnosti kulturního ataše Velké Británie.

♦ PROBLÉMY DRAMATIKA.

Jediný tokijský hotel byl ochoten na týden ubytovat amerického dramatika Alexandra Martina (31), který přijel do Tokia, aby se účastnil premiéry své hry The Paradise House (Rajský dům). 18 hotelů v Tokiu odmítlo dramatika ubytovat, protože má AIDS. Hotely, jakmile se dozvěděly o chorobě klienta, anulovaly rezervace, že jsou plně obsazené. A. Martin, který žije na Havajských ostrovech, popisuje ve hře život v činžáku pro seropozitivní a nemocné na AIDS na Honolulu.

(Nový čas, 4. 10. 93)

♦ SOUD ROZHODL VE PROSPĚCH GAYŮ...

Kanadský soud v Ottawě nařídil vládě, aby gay párům zaručila stejná rodinná a vdovská práva, které náleží párům heterosexuálním. Rozhodnutí soudu je považováno za určité vítězství gayů.

Žalobu na soud podal gay D. Lorenzen z Vancouveru. Zaměstnavatel mu odmítl poskytnout placené volno na ošetřování partnera, který onemocněl. Lorenzen žádal další volno, když zemřel otec jeho partnera, a byl opět odmítnut. Podle soudu byl diskriminován. Tento rozsudek se dotýká dalších 15 nedořešených žalob gay párů včetně žádosti o vdovský důchod.

(Nový čas, 4.10.93)

anketa

Je mezi námi dost těch, kterým se podařilo najít stálého partnera, je také ještě dost těch, kteří ho stále a dosud marně hledají... Zeptali jsme se několika návštěvníků klubu Riviéra v Praze na jejich názor na otázku:

Co soudíte o nevěře?

♦ Co oči nevidí, srdce nebolí...

Zdeněk, 31 let

♦ Je to jak s tzv. bezpečným sexem.

Obě strany by měly být stejně ohroženy. Tedy - v praxi - ženatý s vdanou, rozvedený s rozvedenou, gay s gayem, aby případný malér s prozrazením alespoň teoreticky stejně postihl oba aktéry.

Tomáš, 40 let

♦ Proč ne, když to slibuje něco hezkého, nevšedního a přitom je vše poměrně bezpečné.

Jirka, 49 let

♦ Nevím, jestli to je nevěra, když přitom myslím na svého partnera...

Radek, 21 let

♦ Kdybych byl alibista, řeknu FUJ! Ale po pravdě: proč ne, občas, výjimečně...

Josef, 27 let

♦ Asi i nevěra se musí umět, bohužel to není můj případ. *Honza, 35 let*

♦ Kdyby mi ten, co ho mám rád, zalhal, tak ho asi zabiju... *Erik, 19 let*

♦ Nikdy jsem po tom u svého partnera nepátral, ale kdybych se o tom dozvěděl, asi bych nejdřív přemýšlel, proč...

Štefan, 25 let

♦ Budu citovat klasika: "Pokud nejde

o život, jde o hovno." Ale tady jde někdy o život, nebo ne?

Petr, 29 let

♦ Když zklame láska, či zevšední, vytratí se i cit, soudnost a zodpovědnost.

Dan, 22 let

♦ Někdy je platonická nevěra horší než ta fyzická, kdy se člověk ve chvíli vybouří. Ta první mnohdy drží léta, jeden je pak protivný ke svému okolí, stresuje sebe i jiné.

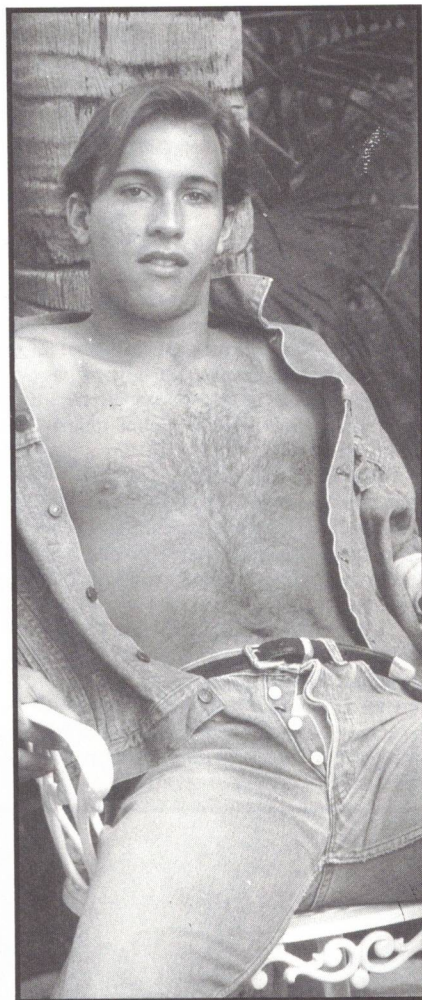
Marek, 33 let

♦ Mám jednu zásadu: nepřiznat se a zapírat, i kdybych byl chycen tak říkajíc při činu.

Jarek, 22 let

♦ Všichni jsme lidé chybující, ale kvůli jednomu dvěma hříchům snad nemusíme skočit hned do pekla!

Lukáš, 23 let

Pet Shop Boys aneb INTELIGENTNÍ POP

Kdo by neznal dva britské zpěváky, jež jsou **Chris Lowe** (34), a **Neil Tennant** (39). Spojuje je nejen rocková hudba, ale i gay osud a vzájemné partnerství. Zpěvák skupiny The Communards Jimmy Sommerville je přímo nabádal, aby svému publiku oznámili: "Hej, my jsme gay!" což se také stalo.

Student architektury a bývalý žurnalista se spojili, aby se stali jednou z nejpobulárnějších britských skupin, přitom jim sotvakdo mohl "vytknout" image pop hvězdy. Chris Lowe mlčí a chová se, jako by se ho to všechno v nejménším netýkalo. Neil Tennant zas s hlubokou vážností vysvětluje cíle dvojice, jako by se jednalo o symfonickou hudbu. Jejich písničky hoptají a poskakují jako tanečníci, kteří se při nich odvažují na diskotékách (už osmý rok!), texty mají ale k sacharínu hodně daleko, jejich klipy využívají počítačovou animaci i jevištní design. Dokázali dělat nejmasovější muziku a povýšili ji svým talentem, vtípem i ironií na umění.

Seznámili se v obchodě s elektronikou v srpnu 1981. Neil tehdy zpíval v folklorové skupině Dust, která hrála v anglických klubech. Po sedmi letech novinářského elevování se dostal do teenagerského čtrnáctideníku SMASH HITS.

Chris také nezaháel. V době rozkvětu punku hrál na trombón v tanečním bandu kousky typu HALLO DOLLY nebo MOON RIVER. Studoval architekturu v Liverpoolu.

Oba přitahovala taneční muzika, viděli ji jako ideální prostředek tvořivého vyjadřování. Nejprve pod názvem West End a pak Pet Shop

Boys (po česku nejspíš Hoši ze Zverexu) rozmnožili řadu sestav synetizátor plus hlas.

Pomalou o ně začaly projevovat zájem gramofonové firmy. V roce 1985 opustil Neil "svůj" časopis, aby se dál věnoval jen hudbě. Když to řekl mámě, myslela, že se zbláznil, zvlášť když se v červenci 1985 nový singl Opportunities (Příležitosti, protithatcherovská satira) nedostal výše než na 116. místo britského žebříčku. Ale pak přišla šťastná trefa v podobě producenta S. Huguea. Natočil s nimi novou verzi West End Girls a pak už to šlo samo. Půl miliónů fandů si koupilo tuhle desku... Když se Neila ptali, jaké to je mít hit číslo jedna, odpověděl: "Nic to neznamená. Je to jako když si dáte šálek čaje."

Po debutovém albu **Please** se velkým hitem diskoték stal singl **SUBURBIAA** (Předměstí). Celkem čtyři hity vytěžila dvojice z druhého alba **ACTUALLY** ("protože 'vlastně' je slovo, které stále používáme"), bezkonkurenčně největším byla písnička **IT'S A SIN** (Je to hřích). Bylo to o katolické výchově. Když chodil Neil do školy, učili ho, jak říkal, že všechno je hřích. Režisérem videoklipu na téma viny a trestu za sedm smrtelných hříchů byl německý gay režisér Darek Jarman. Pet Shop Boys s ním pak měli spolupracovat častěji.

V roce 1987 zaujaly singly **RENT** (o skutečné lásce vydržované ženy), **VHAT HAVE I DONE TO DESERVE THIS?** (Za co tenhle trest?), duet s D. Springfieldovou, hvězdou britského popu 60. let) a především k 10. výročí

smrti Elvise Presleyho vydaná taneční verze jeho balady **ALWAYS ON MY MIND** (Nepřestanu na tebe myslet). Vánoční číslo jedna bylo v kapse...

V roce 1988 bylo úspěšné album **INTROSPECTIVE** a další singly s D. Springfieldovou a Lizou Minnelliou, pro kterou natočili album **RESULTS** (Výsledky, ovoce tvůrčí práce).

Teprve v roce 1989 se duo vydalo na první koncertní turné. Spolu s Derekem Jarmanem je postavili divadelně a ohromili Hongkong, Japonsko i Británii. Jevištní podobu jejich písniček jsme mohli poznat i u nás na jaře roku 1991 při koncertu v pražské Sportovní hale. To už bylo na světě další album **BEHAVIOUR** (Chování). V listopadu 91 rekapituluje duo svou kariéru singlovou kompilací **DISCOGRAPHY** a **VIDEOGRAPHY**.

V roce 92 nabrali nový dech. Na scénu oznámili návrat singly **Can You Forgive Her?** (Můžeš jí odpustit?), **Go West** (Jdi na Západ), skladba z repertoáru americké funkové skupiny Village People.

Videoklipy uchvacují originálními kostýmy i počítačovým zpracováním. V září 92 vydali album **VERY**. "Pojmenovali jsme ho tak, protože perfektně vystihuje Pet Shop Boys. Je velmi energické, velmi romantické, velmi smutné, velmi popové, velmi taneční a do jisté míry velmi legrační."

Inteligentní pop tedy ještě žije, i když to má **very** těžké.

Co znamená SAFER SEX?

Kdekdokdnes mluví o safer sexu, neboli tzv. bezpečném sexu. Mluví se o viru HIV a o AIDS, mnoho gayů už léta žije v západní Evropě v oblastech epidemie AIDS a safer sex prakticky používá.

Provádět safer sex znamená, že se staráte nejen o sebe a své zdraví, ale i o své partnery.

MLUVTE O SEXU A VOLTE SPRÁVNOU CHVÍLI!

Většina lidí ví o riziku onemocnění při sexu a má určitý názor na to, co je a co není nebezpečné. Diskutovat s někým o sexu může být občas problematické. Rozhovor s někým, koho znáte dobře, může být snadnější než s tím, koho jste právě poznali. Velmi důležitý je citlivý přístup.

Jste-li již k někomu fyzicky důvěrní a vzrušení, nebývá už ke střízlivému prodiskutování většinou čas. Nenechte se přemluvit k něčemu, čeho byste mohli později litovat, a proto vystihněte chvíli, kdy Vaše hlava ještě kontroluje Vaše pocity.

Když předpokládáte, že dojde k análnímu styku, dohodněte se s partnerem na použití kondomu. Možná, že sám sbírá odvahu k rozhovoru a je možné, že mu to usnadníte, než že ho urazíte. Nechoďte okolo horké kaše a řekněte třeba přímo: "Máš kondom? Jestli ne, tak já mám svůj."

Pokud to opravdu nedokážete prodiskutovat, používejte kondom pokaždé, nebo se rozhodněte vůbec nepoužívat tento nejnebezpečnější způsob sexuálního styku. Jsou i jiné, bezpečnější sexuální praktiky. Vždycky si važete vlastních rozhodnutí a pokuste se umět říci NE, kdy něco překračuje meze, které jste si určili.

SAFER SEX PRO GAY - MUŽE

INFEKČNOST VIRU HIV

Vy i Váš partner můžete být nosičem viru bez jakýchkoliv příznaků nemoci. Můžete se cítit perfektně a přitom virus přenášet. Virus HIV nemůžete získat při společenském kontaktu osob, jako podávání rukou, půjčování přístrojů nebo z WC misky. Virus může přejít rankou či oděrkou na pokožce nebo sliznici z infikovaného na zdravou osobu.

Sexuální praktiky lze rozdělit na činnosti rizikové a bezpečné. Sex není nikdy bez rizika, ale mezi jednotlivými praktikami je podstatný rozdíl v míře rizikovitosti či naopak bezpečnosti.

RIZIKOVÉ ČINNOSTI

Anální styk

Při análním styku bez použití kondomu je nejvyšší riziko přenosu infekce viru HIV. Infekce může proniknout z jedné osoby na druhou ze semene či krve drobným poraněním sliznice. Přerušeni styku před ejakulací nemusí proto snížit riziko nákazy.

Anální styk s kondomem je bezpečnější, nikoliv však bezpečný. Většina kondomů obsahuje lubrikans a snadno se nasazuje.

Používejte kondomy s lubrikans, které je na vodném základě, nikoliv na olejovém. Olej totiž gumu rozkládá a zvyšuje riziko selhání kondomu.

Noste vlastní kondom, nespolehejte na druhé. Pamatujte na bezpečné zlikvidování použitého kondomu, zabalte ho a hodte do WC.

Sexuální hračky jsou jen pro Vás, jejich půjčování zvyšuje riziko nákazy.

BEZPEČNÉ ČINNOSTI

Líbání

Virem HIV se nemůžete při obvyklém líbání nakazit a není bezpečně prokázán přenos slinami, ačkoliv se virus ve slinách nachází. Teoreticky je však možné se nakazit hlubokým líbáním.

Mastrubace

Mastrubace je bezpečná, ať už ji provádíte sám nebo s partnerem. Můžete ejakulovat kamkoliv, na jeho či svou pokožku, pokud se semeno, které může virus obsahovat, nedostane přímo do otevřené ranky či škrábnutí.

Orální sex

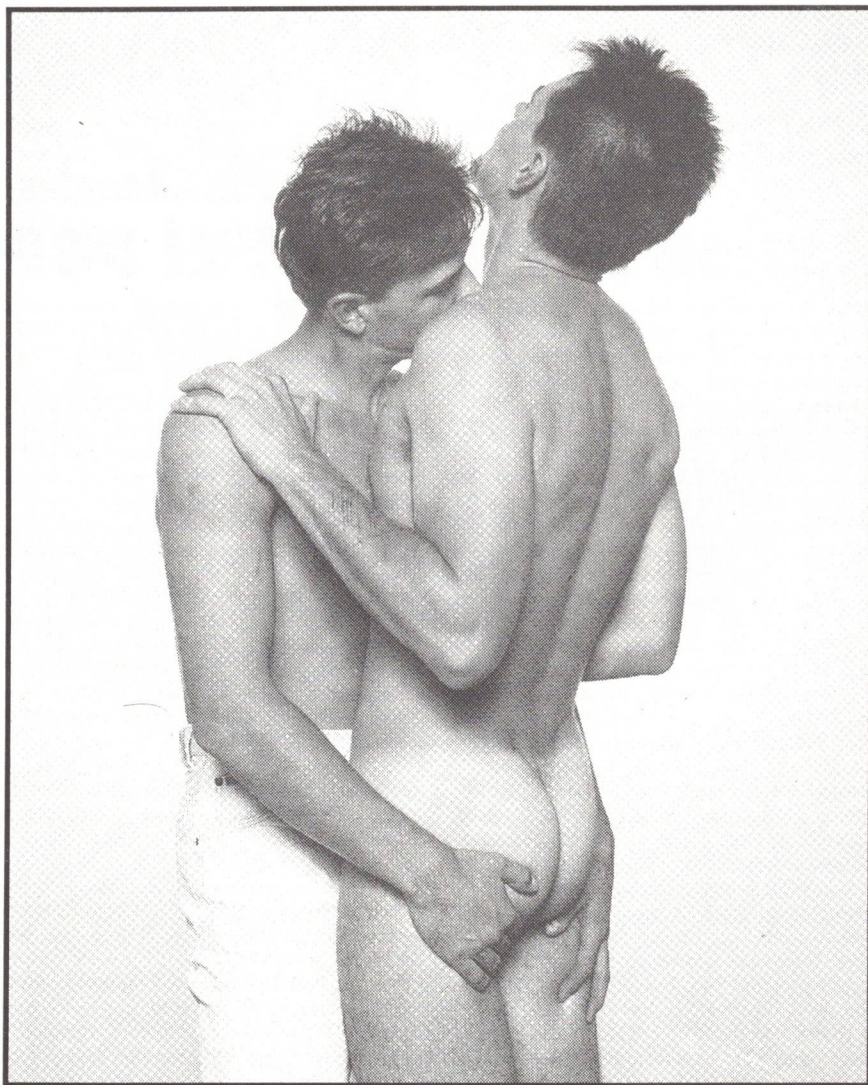
Tato praktika není zcela bezriziková. Nebezpečí téměř nehrozí osobě, která se nechává "vykouřit". Pokud ale "kouříte" Vy a máte v ústech ranku či oděrku, může to být nebezpečné, pokud Vám partner ejakuluje do úst a je přitom současně nositelem viru HIV. Tato sexuální praktika by mohla být jednou z možností volby a používána především u stálých partnerů a při znalosti výsledku testu na HIV.

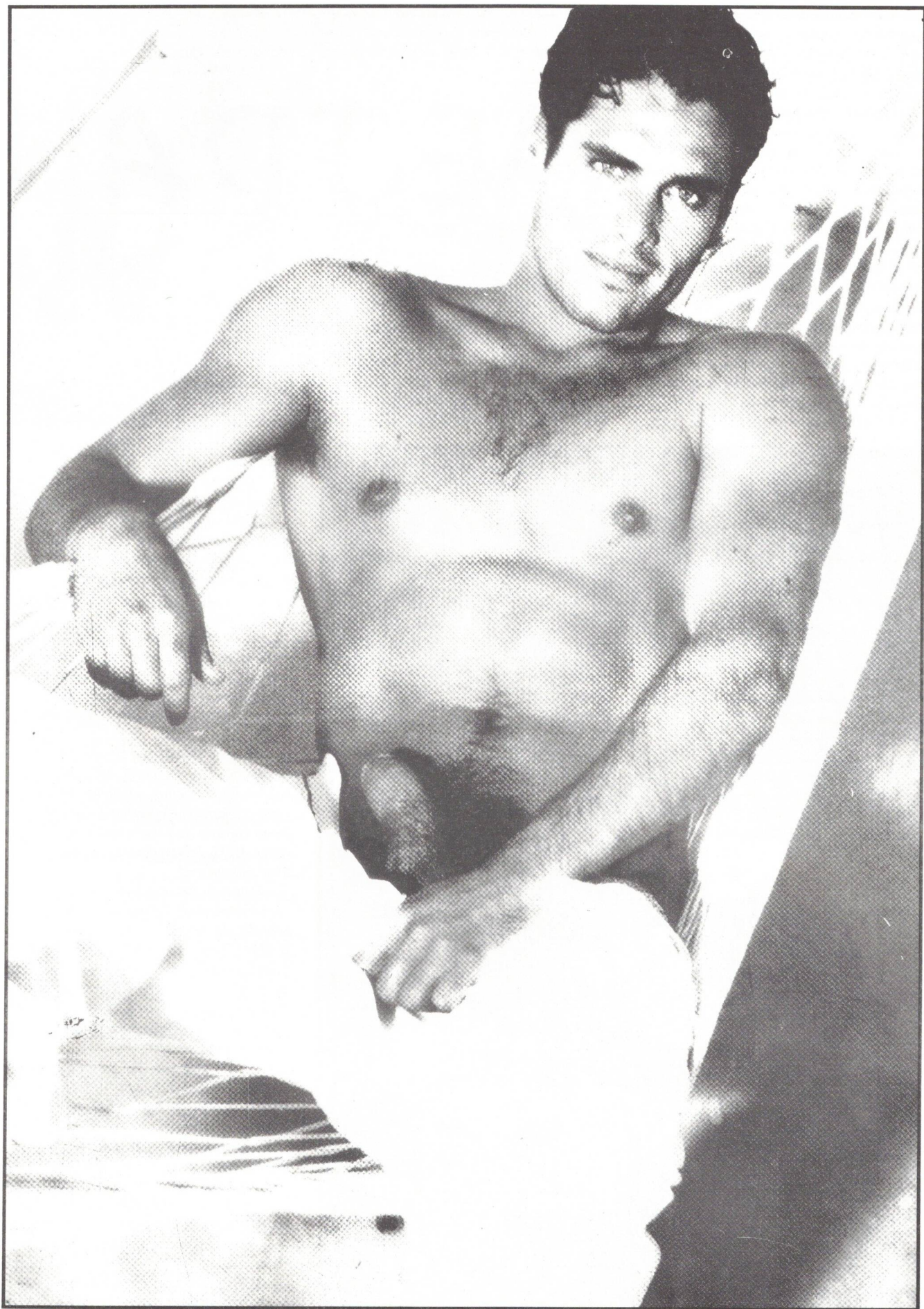
Frotýrování

Vzájemné tření vašich těl je stoprocentně bezpečné. Je bezpečné i v případě, kdy dojde k ejakulaci na břicho či mezi stehna, (ať jste přitom aktivním či pasivním partnerem), pokud se semeno schopné přenášet virus nedostane opět přímo do otevřené ranky či oděrky na Vaší pokožce. I tzv. interfemorální sex, který je u části naší minority velmi oblíbenou praktikou zejména pro submisivního partnera, patří mezi bezpečné praktiky.

Masáže

Masáž je relaxační, bezpečná a příjemná činnost. Může být prováděna rukou - manuální masáž, nebo ústy - orální masáž. Při orální masáži platí to, co bylo popsáno v kapitole o orálním sexu. Pokud při masáži používáte olej k prohloubení příjemného dojmu, nepoužívejte pak kondom. Informujte aspoň náznakem maséra na blízkost okamžik vašeho vyvrcholení, vzájemná souhra znásobí Váš prožitek i oboustrannou bezpečnost.

Sáhl po sklence a zaklonil hlavu, aby se napil. Štíhlým, takřka ženským krkem poskočil ohryzek. Těžký alkohol ožehl mandle a sklouzl do těla, které zvláště v poslední době ztrácelo mužskou hranatost, mělo-li ji vůbec někdy.

Měl na vybranou, zalovit v pyramidě skript, nebo si sáhnout po nějaké z mnoha speciálních kazet pro video. Také by si mohl udělat hypermanganovou koupel, ale to ho zajímalo nejméně. Těch pár hodin do večera musí nějak vydržet. I když se nechtěl opít, sáhl znovu po láhvi. Na chuť, nazbystření smyslů.

Zapadl do kůže finské klubovky jak do závěje. Na zemi se válela hromádka knih, dlouhé prsty stiskly až na dno noci od Célina. Považoval za dobrý vtip skutečnost, že místo záložky používá blanket s chorobopisem z kožního a venerologického oddělení Všeobecné nemocnice. Jakoby z Květu zla vypadlo ono latinské slůvko gonorrhoea, označující nemoc básníků.

Vojáků, námořníků, cestáků, zahra-

ničních dělníků, študáků a... bavit se vypočítáváním rizikových skupin tak jak mu je před časem vyjmenovávala nemocniční sestra.

"Čao!", zaironizoval a přejel ji nestydatými očima. "Ten fotr si tě ale oblíká!", mlaskl znalecky.

"Ano?!" nechala se nacytat.

MEJDAN WEZDAN

Zvonkohra na dveřích u vchodu oznamovala něčí příchod. Karina byla třetí žena jeho otce. Mohla mu být věkem sestrou, snad právě proto se k sobě chovali jako kočka ke psu.

Byla na dosah. Nečekaně vymrštil ruku a vnikl jí dlaní vzhůru téměř až ke kalhotkám.

"...já si tě svlíknu!", stiskl silou.

"Áááá...", vyjela bolestí i překvapením. "Vzrušuje tě to, co?" snažil se jí nahmatat klín.

"Ty prase...", srazila k sobě nohy. "Já to řeknu otci!" "Tvému nebo můmu?" pásl se...

"Tohle si zkoušej na těch svých prasákách. Nemysli si, že o nich nic nevím!"

Přirazila za sebou dveře. Přihmouřil oči, polohlasem zarecitoval klasika: "Ó, velebím tebe, že jsi mne učinil stvořením tak podivuhodným..."

Už se mu nechtělo ani číst, jen seděl a přemítal. Těšil se na dnešní mejdan, bude tam řada dobrých přátel a především Hasan, student s broskvou pleť, mandlovýma očima a tělem anděla. Brzy v sobě našli zalíbení.

Jak se do sexu pletou city, tak je to vždycky špatně. Ovšem, horší bylo, když si ho pozvali do nemocnice a tam mu oznámili, že v rámci lékařských vyšetření bylo zjištěno, že mimo kapavky je i nositelem viru HIV, původce AIDS. Ještě teď mu běhá mráz po těle. Proč zrovna on?

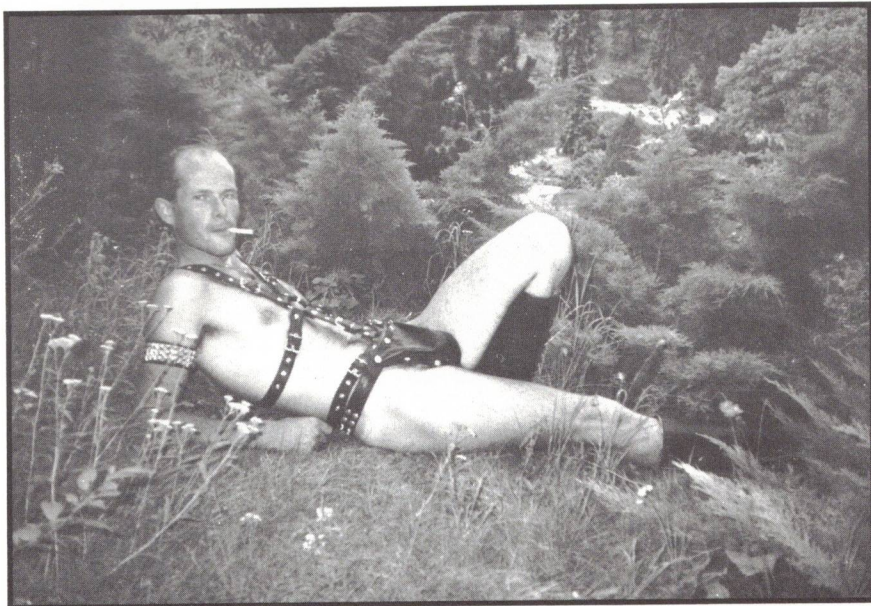
Je pravda, že si nikdy nic neodpíral, a také - to už se rozhodl definitivně - odpírat si nic nebude. Ale proč zrovna on musel mít tu smůlu?! Že si každý lehne, jak si ustele? Tvářil se v ordinaci, že tu poznámku přeslechl, horší bylo, že si vyšetřující lékař vzal roušku a gumové rukavice. To ho pobouřilo a především ponižilo. Cožpak má lepru? Ale ta se dá už léčit...

"...a proto vás, ve smyslu instrukce ministerstva zdravotnictví upozorňuji, že nadále můžete mít sexuální styky pouze s jedním partnerem, který o vaší chorobě ví, a že při sexu budeme používat kondom..."

Kondom... cožpak by s tím mohl mezi přátele přijít? Každý by v tom viděl příznání choroby, které se na smrt děsili a štítili. Byl by pro ně jednou provždy vyřízený. To si nedovedl představit. Žil pro své tělo, sloužil mu a podléhal.

Zvedl se z křesla a zamířil do koupelny. Nechal se bičovat teplou vodou, v zrcadle

přes celou těnu si prohlížel své tělo. Podbřišek nesl okrouhlé stopy Hasanových zubů, ucítil mrazení v zádech při vzpomínce na tvarované přítelovo tělo, rychle ukončil koupel, aby potlačil topoření, které mu myšlenky přinesly.

Chtěl zavolat na Karin, aby mu přinesla čistý ručník, rád se před ní producoval nahý, ale neučinil tak. Bezváhání však použil jejího intimspraye i ústní vody. Prakticky nedělal rozdíl mezi pohlavím, měl však období, kdy upřednostňoval to či ono. V současné době byl naladěný na druhou vlnu. Karin měla na jeho vkus příliš velké boky a těžká ňadra. Preferoval chlapecké typy. Cestou z domu se zastavil u schránky na dopisy. Přes otvory ve dveřkách zahlédl obálku s příčným pruhem - vyzvedne ji potom. Na takové zprávy je vždycky dost času - vždyť to vypadá jako předvolání. Teď si nebude kazit náladu.

Přejel si rukou kalhoty u poklopce, aby zahnal řezavou bolest v rozkroku, která ho čas od času i navzdory penicilimu přepadla, a zamířil na stanoviště taxi.

Ve vilové čtvrti na kraji města byl za dvacet minut. Musí si šetřit síly. Hasan je tak náročný... Už se na něho těšil, jak k sobě přilnou, jak najde jeden druhého, vlhkého, rozjitřeného a hravého, do samého zemlení.

U hlavního vchodu do vily už na něho čekal Petr.

"Jdeš právě včas!" usmál se na přicházejícího. "Vybraná společnost..."

"Hasan už je tady?" zajímalo jej jedině. Odpovědi se nedočkal.

S Petrovou rukou na rameni vkročil do prostorného pokoje, který od druhé místnosti oddělovala zatahovací koženková stěna. V zadní části v šeru víc tušil než viděl na koberci polonahou dvojici propletenou v sobě jakoby v řeckořímském zápase.

"Začali nějak brzo, ne...", konstatoval. Petr mávl rukou a pravil cosi o tom, že se

právě testuje jedna nová žába ze zdravotky, co je tady poprvé.

"Má výdrž!" pravil Petr. "Už má na sobě dneska třetího!" Většinu z přítomných znal, Hasana však mezi nimi neviděl. "Tady...", zalovil v kapse saka a vyndal koňak. "Od srdce!" "Ty nějaký más?" nahrála mu na smeč Helena, klečící stranou u klubovky, ve které seděl Oleg s rozepnutým zipem. Rafinovaně a pomalu mu přehrnovala kůžičku třetího údu, zatímco on ji oběma rukama hladil prsa.

"Já mám srdce bez konce!" zazubil se na ni. "Všichni se mi tam vejde." "Já bych k tobě radši jinudy!" neslo se k němu z několika stran.

"Tak popojedem!" svorně si přitukávali. A ještě jednou.

Sáhl po nabídnuté cigaretě - konopí! Ryčnou muziku vystřídala nekonečně utahaná melodie. Popijeli, kouřili. Čas ztratil své rozměry. Vyznavači nejrůznějších požitků se oddávali tomu, proč sem přišli. Nikdo se

ničemu nedivil, nikdo nikoho kničemu nenutil, nikdo nikoho nemusel k ničemu pobízet.

Všechno se dělalo dobrovolně, bez zábran a bez přešlapování: vždyť jen proto sem také chodili.

"Hasan! Kde je Hasan?" naklonil se k mládenci v koutě.

"Proč chceš jen jeho?" vztáhl k němu ruku.

"Odveď mě k němu..." zadonil omámený pitím i touhou, která v něm narůstala a cele se ho zmocňovala.

Dlaň, které se před okamžikem chopil, si ho však přitáhla dolů k sobě. Byli teď ukryti těžkými kusy dobového nábytku. Náhle sami mezi všemi.

Já jsem také Hasan... cítil na tváři drobné doteky jazyka. I ty jsi Hasan... cizí prsty mu povolily knoflíky poklopce. V očekávání se nadsvedl v bocích, krev mu šuměla v bedrech a malé pánvi. Jeden druhému pomohl ze jha prádla.

My jsme Hasanové... oddával se hře, po které dychtil. Vřeténka prstů klouzala nahoru a dolů a on se snažil vracet, čím byl obdarován, ještě rafinovanějšími doteky. Ve snaze být středu rozkoše co nejbližší změnili polohu: teď si leželi obličej v nohách. Jeho milenec, s ústy plnými jeho mužství, přejížděl horkou dlaní hyždě a stehna a rytmicky je třel a hněl.

Ubrus pokrývající stůl téměř až k zemi proměnil jejich úkryt v postel s nebesy, z které vycházely tlumené steny.

Ve chvíli, kdy se propadl do křeče vyvolávající celý příboj slastných vln přinášejících úlevu napnutému tělu, na druhé straně města žena jménem Karin otevřela jemu adresovaný dopis. S tváří pokrivenou zlou rozkoší četla nahlas, aby mu pak předvolání položila na rozestlané lůžko:

"...a protože jste nerespektoval pokyny lékaře k zabránění nakažlivé choroby AIDS, dostavte se kvýslechu na Úřad vyšetřování, Policie ČR Praha 1..."

I. K.

BISEXUALITA

Bisexualita je stav sexuální orientace, kdy je dotyčný přitahován muži i ženami. Mnoha lidem ve veřejnosti je celkem jasný pojem heterosexuality a homosexuality, na kterou dosud jen ojedinelí lidé nahlížejí tolerantně a společensky na výši. Jestliže však heterosexuality neznamena výlučnou, nýbrž prostou preferenci jednoho pohlaví, znamená to, že u bisexuality teoreticky jde o stejnoměrné rozvržení erotické náklonnosti.

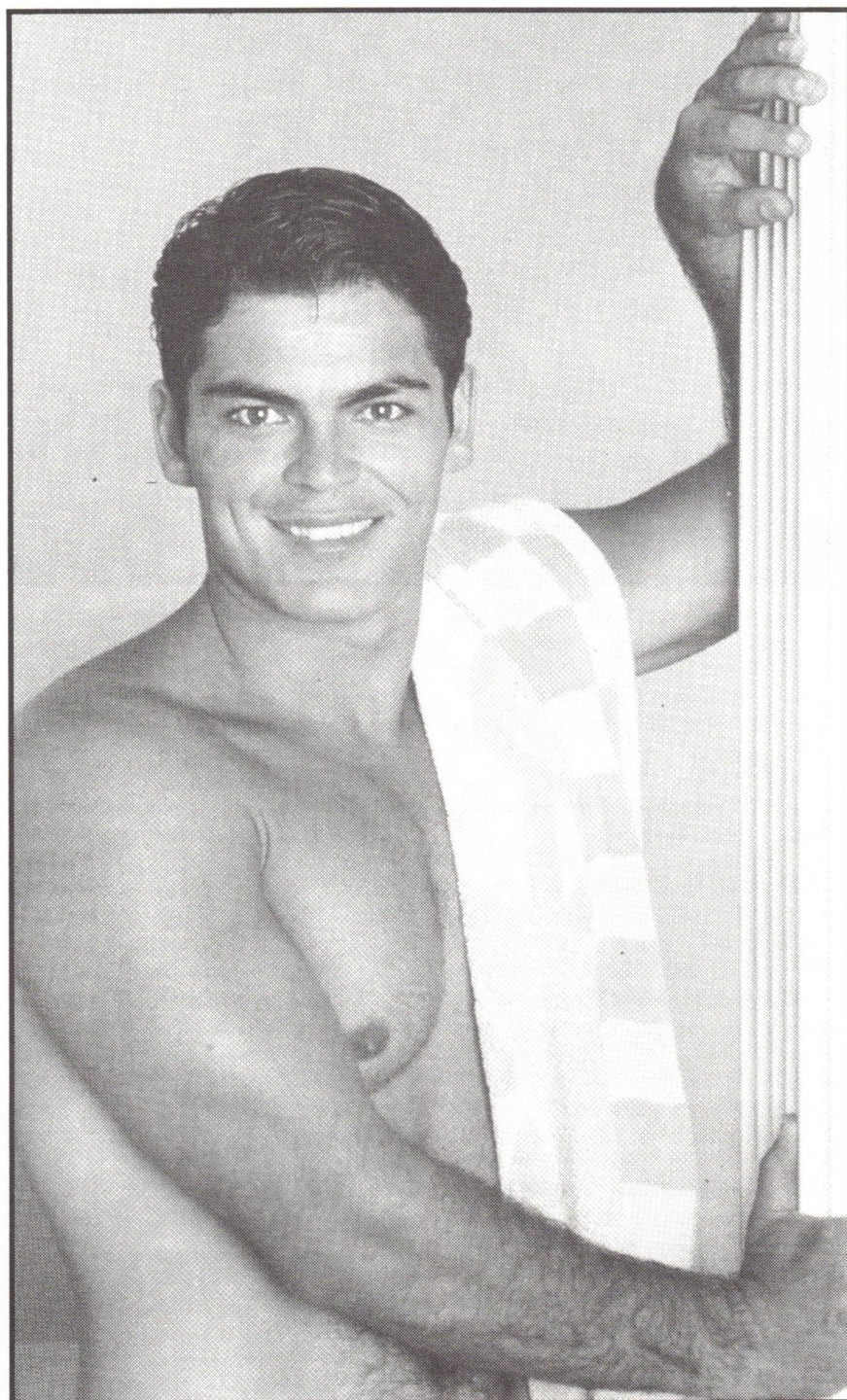
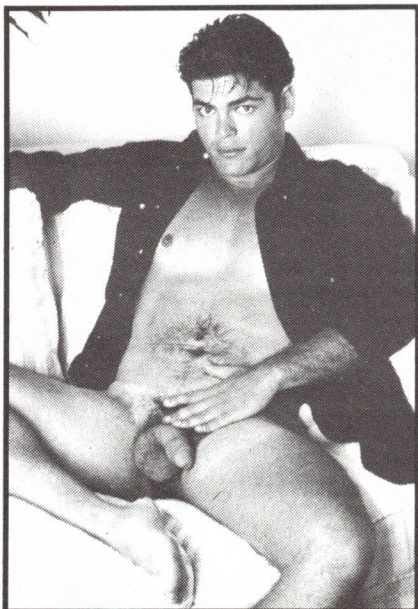
Takový stav se nezdá příliš pravděpodobný, nebo aspoň ne příliš častý. Bylo by tak v případě, kdy bisexuální jedinec je se svou orientací zcela vyrovnaný - což až na výjimky není - a cítí zároveň potřebu soužití se ženou i mužem. Nedokáže se však rozhodnout, která složka je silnější, a komu tedy má dát přednost. Tito lidé někdy během života mají partnerské vztahy střídavě s osobami různého pohlaví.

Většina tzv. bisexuálních osob se jen bisexuálně chová, hovoříme v tomto případě o bisexuálním chování. Je to schopnost homosexuálního jedince reagovat erotickou náklonností na opačné pohlaví a u heterosexuálního na stejné pohlaví.

Většina bisexuálních osob jsou gayové. Heterosexuální vztahy navazují většinou proto, že ve svém nitru nepřijali a neztotožnili se se svou vrozenou orientací, snaží se takto "zařadit" mezi ostatní. Ne zřídka je to na popud či určitý nátlak okolí, rodičů, příbuzných, spolupracovníků, apod. Někdy jde o tzv. ochranné zbarvení, kdy původním motivem je dna odvrátit od sebe podezření z homosexuality.

Přitom téměř 60% gayů dotazovaných na sexuologické ambulanci na své sexuální chování přiznalo heterosexuální styk v některém období svého života. Pro některé jedince - gaye - je označení bisexuál přijatelnější než plné přihlášení se ke své orientaci. Jakoby bisexuál byl blíže společenské normě.

Bisexuální chování mívají občas i heterosexuálové. Odhaduje se, že 10 - 20% heterosexuálních mužů aspoň někdy podobnou činnost prožili, nejčastěji za určitých, pro ně v tomto směru příznivějších podmínek, jako např. v internátu, na vojně, ve vězení, v pubertě. Schopnost eroticky reagovat i na osobu stejného

pohlaví je dána značnému počtu lidí. Bisexuálně se někdy chovají i ti, kteří tak činí ze zvědavosti, nesexuálních pohnutek, nebo si rozšiřují spektrum pohlavních aktivit, unikají ze stereotypu, vyhledávají praktiky, které jim stálý partner či partnerka nemohou nebo odírají dát či pomoci realizovat. U nás je tedy většina tzv. bisexuálů orientována homosexuálně.

Má bisexualita v sobě spíše výhody či nevýhody? Nebezpečné je to, že znamená mnohdy zvýšení počtu sexuálních partnerů. Ženatí, nevyrovnaní homosexuálové, nehledají kromě manželky trvalejšího milence či partnera, nechtějí se trvaleji na nikoho vázat, nebo si tzv. komplikovat život, i když si ho tímto ještě více komplikují, a navazují nahodilě sexuální kontakty i na společensky nejnepřijatelnějších místech. Tím i nepřímo gay menšině velmi

škodí z pohledu heterosexuální většiny, protože náhled na gaye mnohdy nevytvářejí jen gayové, ale i hetero prostitutky, navazující kontakty s muži vlastně jen z finančních důvodů. Bez respektování zásad safer sexu jsou tyto jedinci vysoce riziková pro přenosná pohlavní onemocnění.

Zdá se lepší, mít o své sexuální orientaci jasno před navázáním stabilního partnerství, zejména pak před uzavřením heterosexuálního manželství. Případně bisexuální chování v období hledání a nejistoty by mělo být zabezpečeno bezpečnějším sexem. Především však upřímnost k sobě i druhým, rovnost v jednání i skutcích by měly být dobrým základem pro oboustranně spokojené vztahy mezi těmi, kteří díky bisexuálnímu chování balancují mezi ženami i muži.

kam do společnosti

■ **BALONKOVÝ KARNEVAL** - pořádá Riviera Club v sobotu 4.12.93 od 22.00 h, Národní 20, Praha 1. Vstup v mas-kách. Barevné show po celou noc.

■ **ZÁJEZD DO BERLÍNA** - pořádá Mercury Club o víkendových dnech 26.-28.11.93. Cesta autobusem, 2 noci nocleh, okružní jízda Berlínem, návštěva gay podniků. Přihlášky v Mercury Clubu či na tel. 67 31 06 03.

■ **MAŠKARNÍ PLES V OSTRAVĚ** - 13.11.93 od 20 h, KD Michálkovice.

■ **SILVESTR V OSTRAVĚ** - 31.12.93 - KD Michálkovice.

■ **DISKOTÉKY V BUDĚJOVICÍCH** - 20.11., 4.12., 18.12., 31.12. od 20.30 h v JIVAKU Č. Budějovice.

■ **LAMBDA BRNO** - diskotéky ve Sklípku u Richarda, Lužova 29, Brno, každou sobotu od 20 h, 25.12.-Vánoční sobota, 31.12.-Silvestr s tombolou.

■ **Praha, OLDENGLAND GAYNON-STOP**, Praha 2, Šafaříkova 6, gay program každý pátek a sobotu 21 - 24 h, prodejní galerie, 77 druhů whisky.

■ **ČESKÁLÍPA - GAYKLUB**, ul.28.října, Dům služeb, sídl. Špičák, út-ne 20-04 h, tel. 0425/235 18.

■ **GAY ECHOLIBEREC**, každou sudou sobotu posezení s hudbou ve vinárně Opera, Studničná ul.19-03 h, tel. 048/27577.

seznámení

● **Praha:** 32letý kluk 184/74 hledá mužně vypadajícího přítele, může být bi, ženatý i rozv., který uvítá občasná setkání. Rád dělám orál. sex, budeš spokojen. Tel. vítán. Zn. 26/93

● **Praha:** 31letý 185 cm vysoký, hledá z nedostatku času spolehlivého kluka, podnikavého, nezženštilého, pro společné výlety, milování a pěkné přátelství. Víím, že jsi. Zn. 27/93

● **Praha:** Dva VŠ štíhlí hledají sympatického a mužného kluka, o kterého by se mohli starat a kterého by mohli mít rádi. Dva jsou dva, ale tři může být už rodina. Zn. 28/93

různé

● Schůzky 1. ZO LAMBDA Praha se tč. z technických důvodů nekonají. Zájemci o pomoc při organizaci akcí, vlastníci TV a video se mohou přihlásit na adrese redakce.

GAY STÁNEK

v PRAZE Podolí proti vchodu do
PLAVECKÉHO STADIÓNU.

PRODEJ

- ČESKÝCH A ZAHRAŇIČNÍCH GAY ČASOPISŮ
- NÁSTĚNNÉHO KALENDÁŘE NA R.94 S AKTOVÝM MOTIVEM Á 39Kč
- GAY DIÁŘE NA R.94 FORMÁT A5 ZA 98 Kč (možno poslat NA DOBÍRKU + 20Kč pošt. a balné)
- ZAPALOVAČE S KRÁSNÝMI MUŽI - VHDNÝ DÁREK NEJEN K VÁNOCŮM! CENA 39 Kč (možno i zaslat NA DOBÍRKU!)

G KLUB V PROSTĚJOVĚ

-vinárna s barem, Západní ul.75, Prostějov - Kraslice
VÁS ZVE K NÁVŠTĚVĚ!

Pro veřejnost otevřeno denně, v neděli a pondělí pro veřejnost uzavřeno. V tyto dva dny rezervováno pro gaye a lesbičky v době 17,00 - 02,00 h. Na platnou legitimaci LAMBDA, LEGA a GANYMEDES vstup volný! Pro ostatní vstupné 20 Kč. V ýborná kuchyně, příjemné prostředí, 56 míst u stolů, diskotéka, kterou uvádí p. René Soldán, z PV - Kraslic.

K příjemnému posezení a zabavě zvou majitelé Fy GROSS Zlín.

.....
**NEZAPOMNĚLI JSTE UHRADIT
PŘEDPLATNÉ NA ROK 1994 PŘI-
LOŽENOU ZELENOU POUKÁZKOU
V LAMBDE Č. 10?**
.....

LAMBDA - vydává redakční kolektiv. Adresa redakce, příjem předplatného, inzerátů a příspěvků: LAMBDA, box 13, pošta 10, Černokostelecká 20, 100 00 Praha 10. Za pravdivost a původnost příspěvků odpovídá autor. Příspěvky nejsou honorovány. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy textu. Příspěvky nemusí být vždy souhlasné se stanoviskem redakce. Distribuce vlastní sítí. Přetisk jakýchkoliv textů z Lambdy bez svolení redakce je zakázán. Reg. č. 46 824.